

**INSTITUTIONEN FÖR
KULTURVETENSKAPER**

FEAR [FEMINISM, EMASCULATION, ANGER & RAGE]

En queerteoretisk filmanalys av American Horror
Story: Cult

Iris Landar Lygren & Freja Mikkela

Uppsats/Examensarbete:	Kandidatuppsats 15 hp
Program och/eller kurs:	Kandidatprogram i Kultur H1KLT
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Vt2021
Handledare:	Eva Knuts
Examinator:	Eva Zetterman

ABSTRACT

Titel: FEAR [Feminism, Emasculation, Anger & Rage]: En queerteoretisk filmanalys av American Horror Story: Cult

English title: FEAR [Feminism, Emasculation, Anger & Rage]: A queer theoretic film analysis of American Horror Story: Cult

Författare: Iris Landar Lygren & Freja Mikkela

Termin och år: H1KLT V21 Kandidatuppsats i kulturvetenskap

Institution: Institutionen för Kulturvetenskaper

Universitet: Göteborgs Universitet

Handledare: Eva Knuts

Examinator: Eva Zetterman

Nyckelord: Skräck, filmvetenskap, genusvetenskap, maskulinitet, alternativhögern, manosfären

Keywords: Horror, film studies, gender studies, masculinity, alt-right, the manosphere

SAMMANFATTNING:

During the Trump-era we have seen an increase in political polarization. The alt-right movement has grown due to the normalization of extreme right-wing rhetoric and conspiracy theories. In relation to this the impact of the so called manosphere, and the toxic masculinity norms it stems from, has increased. Simultaneously, voices for equality and progress have risen as an adverse reaction. This development has been reflected in popular culture and movies, which becomes distinct in the horror genre. One instance of when this becomes particularly clear is in the seventh season of the tv-show *American Horror Story*. As such, this study aims to analyse that very season, named AHS: Cult, in relation to this development in society and the horror genre. Through interdisciplinary sciences such as gender, film and cultural studies, this analysis looks at what fears of western society are reproduced in contemporary horror films and how these stand in relation to the political climate today. The study concludes that themes from AHS: Cult reflect fears in today's western society. Through a horror scenario of radicalization, the season shows that fear breeds fear, and as such today's horror films and society are closely linked together.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING	6
1.1 INTRODUKTION	6
1.2 BAKGRUND TILL VAL AV ÄMNE	7
1.3 SYFTE, FRÅGESTÄLLNINGAR OCH AVGRÄNSNINGAR	9
1.4 HISTORISK BAKGRUND, KONTEXT & BEGREPP	10
1.4.1 AMERICAN HORROR STORY: SERIEN OCH SKAPARNA	10
1.4.2 ANDRA VÄGENS FEMINISM, RADIKALFEMINISM & VALERIE SOLANAS	10
1.4.3 MRA, ALT-RIGHT-RÖRELSEN, MANOSFÄREN & TRUMPISM	11
1.5 TIDIGARE FORSKNING	14
1.6 TEORETISKA UTGÅNGSPUNKTER	15
1.6.1. GENRETEORI	15
1.6.2. IDENTITETSSKAPANDE: THE SECOND GENDER – OTHERING & MASKULINITETSTEORIER	15
1.7 MATERIAL OCH METOD	18
1.7.1 MASSMEDIALT MATERIAL OCH POPULÄRVETENSKAP	18
1.8 ETISKA HÄNSYNSTAGANDEN	19
2. AMERICAN HORROR STORY: CULT – EN ANALYS	20
2.1. SCENER OCH ANALYS	20
2.1.1. AVSNITT 1 – ELECTION NIGHT.	20
DEL 1 – VALNATTEN	20
DEL 2 – STADSHUSET	21
DEL 3 – MATBUTIKEN	22
2.1.2 AVSNITT 2 – DON'T BE AFRAID OF THE DARK.	23
DEL 1 – KAI VID ALLY'S DÖRR	23
2.1.3 AVSNITT 3 – NEIGHBORS FROM HELL.	25
DEL 1 – KAI & MEADOW	25
2.1.4 AVSNITT 4 – 11/9.	25
DEL 1 – VALLOKALEN	25
DEL 2 – HARRISONS HISTORIA	26
DEL 3 – IVY, WINTER & GARY	27
DEL 4 – GARY OCH KAI	29
2.1.5 AVSNITT 5 – HOLES.	30
DEL 1 – KAI'S BAKGRUND	30
2.1.6 AVSNITT 6 – MID-WESTERN ASSASIN.	32
DEL 1 – HEMMA HOS KEFFLER	32
2.1.7 AVSNITT 7 – VALERIE SOLANAS DIED FOR YOUR SINS: SCUMBAG.	33

DEL 1 – VALERIE SOLANAS	33
DEL 2 – BEBE OCH SOLANAS	35
DEL 3 – HARRISON DÖR	39
2.1.8 AVSNITT 8 – WINTER OF OUR DISCONTENT.	40
DEL 1 – SAMUELS HISTORIA	40
2.1.9 AVSNITT 9 – DRINK THE KOOL-AID.	42
DEL 1 – KOOL-AID	42
2.1.10 AVSNITT 10 – CHARLES (MANSON) IN CHARGE.	43
DEL 1 – SISTA PRESIDENTVALSDEBATTEN	43
DEL 2 – RALLY FOR KAI	45
2.1.11 AVSNITT 11 – GREAT AGAIN.	45
DEL 1 – VALDEBATT TILL SENATEN	45
2.2. AVSNITTSSUMMERING	47
3. SLUTDISKUSSION	48
3.1 FEAR – FEMINISM, EMASCULATION, ANGER & RAGE	48
3.2 AVSLUTANDE DISKUSSION	51
3.3. EVENTUELL VIDARE FORSKNING	54
4. KÄLLOR, MATERIAL OCH LITTERATURLISTA	55
4.1 OTRYCKTA KÄLLOR	55
4.2 TRYCKTA KÄLLOR	57
4.3 FILMER, TV-SERIER OCH LITTERATUR SOM REFERERAS	59
4.4 BILAGOR	60
4.4.1. BILAGA: KARAKTÄRER SOM OMNÄMNS	60

FÖRORD.

Till att börja med skulle vi vilja tacka alla de människor som gjort det möjligt för oss att skriva denna uppsats. Först skulle vi vilja tacka våra familjer - tack till Dan Dolonius och Catharina Ogenblad som funnits där hela vägen. Ett särskilt tack till Tove Pettersson som åkte hela vägen från Stockholm till Göteborg för att ta hand om Iris dotter Lo, samt Torbjörn Landar Lygren, Iris make, som tagit sig an stora delar av familjelivet under denna tid. Vi skulle även vilja vända ett tack till varandra, att vi stått ut med den andre under denna period.

Ett extra stort tack till vår handledare, Eva Knuts, som har varit ett oerhört bra stöd under hela processen och som trott på oss även när vi själva inte gjort det.

1. INLEDNING

You know what else they say about my people? The polls, they say I have the most loyal people. Did you ever see that? Where I could stand in the middle of fifth avenue and shoot somebody and I wouldn't lose voters. - Donald J. Trump, USAs 45:te president

Stop saying sorry. For anything. That makes you nothing. Everything is somebody else's fault from now on. Do you understand? You wanna be somebody? You wanna matter? Then you make the world wrong. - Kai Anderson, antagonist i AHS: Cult

All politics is a personality cult now. - Kai Anderson, antagonist i AHS: Cult

1.1 INTRODUKTION

Inget verk skapas i ett vakuum. Detta gäller också film, och kanske framförallt skräckfilm. Skräckfilm och skräcklitteratur har historiskt sett ofta haft en mer eller mindre tydlig koppling till de rädslor som finns i det samhälle som verket skapats i (Geller, 2019; 33). Bram Stokers *Dracula* från 1897 (Stoker, 1897) t.ex. skrevs i Storbritannien under en tid av ökad främlingsfientlighet och skildrar en rädsla för det främmande (Geller, 2019; 33). Mary Shelleys *Frankenstein* från 1818 (Shelley, 2012) skrevs under en epok då vetenskapen var på frammarsch. Wes Craven's *Last House on the Left* (1972) filmades under en krisperiod i modern amerikansk historia då befolkningens politiska ställningstagande var mycket polariserade - filmen i sig och marknadsföringen spelar även på detta (Lowenstein, 2005; 112 ff.). Efter 9/11 och den ökade mängden våldsamma och brutala klipp som delades på nätet under samma period ökade mängden filmer som skapades inom subgenren "tortureporn" eller "spectacle horror" markant (Lowenstein, 2011). Filmer som James Wans *Saw* (2004) och Eli Roths *Hostel* (2005) tog sig utanför de mer nördiga skräckfilmskretsarna och in på den etablerade marknaden för film. Skräckfilm- och litteratur har med andra ord alltid påverkats av det sammanhang verket uppstått i. Detta bör även innebära att det finns en möjlighet att närma sig ett samhälles rädslor genom den skräckkultur det producerat.

Vi har valt att titta närmare på ett tydligt sådant exempel, TV-serien *American Horror Story's* (AHS) sjunde säsong som heter *Cult* (vi kommer här efter benämna det som *AHS* och *AHS: Cult*). I AHS är varje säsong fristående med ett nytt tema. I säsongen *Cult* presenteras en version av vår verklighet där de teman som de senaste decennierna spridit rädsla, kanske framförallt i västvärlden men även globalt, förstärks i syfte att skrämna. Men det är även en kritisk

kommentar till den utveckling som sker, inte helt olikt den som Wes Craven försökte nå fram med i *Last House on the Left* (1972) (Lowenstein, 2005; 112 ff.). I AHS: Cult kretsar mycket kring den stora polarisering som finns mellan liberala och konservativa värderingar, en ökad främlingsfientlighet samt feministiska och antifeministiska rörelser i utveckling och deras skilda uppfattning av genus. Detta kan tolkas som en reflektion av de komplexa polariseringar som uppstått i vår egen samtid.

1.2 BAKGRUND TILL VAL AV ÄMNE

Med bakgrund i våra intresseområden och de studier vi tidigare utfört intresserade vi oss för skräckfilm och dess koppling till samhällsfenomen, främst ur ett genusperspektiv. Vi ser ett samhälle i förändring och vill undersöka detta med ett fokus på de ämnen vi själva har intresse och kunskap kring. Eftersom våra studier sammantaget i största mån berör ämnen som kulturvetenskap, genusvetenskap och filmvetenskap fann det sig naturligt att närma sig samhällsfenomen genom dessa ämnen. Vi har även ett stort intresse för skräckkultur, vilket bidrar till kunskap om genren. Filmvetenskapliga genrestudier har visat, som redan omnämnts, att skräckkultur påverkas mycket av det samhälle där verket skapats och kan fungera som en tydlig indikation på samhällsfenomen. I och med att populistisk propaganda och mängden konspirationstroende ökar (Werne, 2021, 10 maj) samt den polarisering mellan konservatism och progression detta orsakar, blir det alltmer vanligt att sådana exempel även återspeglas i populärkulturen. Dessa teman återfinns med tydlighet i en del av den skräckkultur som skapas idag. Vi kan se hur konservativa värderingar ifrågasätts på ett nytt sätt inom genren, men också att synen på representation sakta förändras och nya teman etableras (se Peterson, 2018; 19). Detta blir mer förekommande även inom den bredare konsumtionen av skräckfilm än tidigare, vilket vi kan se i filmer som Jordan Peele's "*Get out!*" (2017), Ana Lily Amirpour's "*A girl walks home alone at night*" (2014) och Jennifer Kent's "*The Babadook*" (2014) (McCollum, 2019; 11-12). Vi kan även se teman som återkommer från tidigare epoker med stora förändringar när konservativa makter ökat (se t.ex. clownen och Stephen Kings "*It*" (1990), Geller, 2019; 35). Samtidigt skildras även polariseringen i sig som en skrämmande faktor, vilket tillsammans med andra aktuella samhällsfenomen är temat för AHS: Cult. I och med detta anser vi att en analys av AHS sjunde säsong kan skapa en förståelse för samtiden såväl som skräckfilm i vår tid på ett väldigt tydligt sätt. Tydligheten i sig skapar större möjligheter till en överblick av ämnet.

De senaste åren har vi sett en ökad närvaro av extremhögern i samhället. Detta på grund av en eskalerande radikaliserings inom alt-right-rörelsen. Inom de mer allmänna plattformarna, så som sociala medier har vi under de senaste åren, och framförallt under Trump-regimen i USA, sett hur extrema åsikter blivit allt vanligare, mer högljudda och börjat normaliseras. Vi har även kunnat se hur mängden konspirationsteorier i omlopp har ökat (Werne, 2021, 10 maj). Till hjälp för sin propaganda har extremhögern använt sig av manipulation av fakta och de har skapat en egen kunskapsproduktion på internet då de motsätter sig "traditionell vetenskap" som de ser som korrupt. De är snabba till att utmåla media och nyheter som inte passar deras agenda att vara så kallade "fake news". Anspelningar på konspirationer och användandet av "alternativa fakta" är även något Trump i stor utsträckning använde sig av i sin politiska kampanj inför presidentvalet 2016 (Werne, 2020, 7 september). Således har samhället sett en ökning av mängden konspirationsteorier och konspirationstroende (Werne, 2021, 10 maj). Dessa ökar fortfarande drastiskt, bland annat via spridning inom den så kallade *manosfären* på internet där många rekryteras till högerextrema rörelser. Inom *manosfären* drivs tesen att vita män är marginaliserade och har förlorat sina privilegier i samhället, vilka de är beredda att försvara med våld. De menar även att kvinnor står till svars för detta förfall tillsammans med andra marginaliserade- och minoritetsgrupper. Hotet från vitmakt- och andra högerextrema grupper har blivit tydligare, konservativa krafter och aktiviteten på den så kallade *manosfären* har ökat (FOI Totalförsvarets forskningsinstitut, 2020). I och med detta har vi fått erfara en ökad sexism, rasism samt en normalisering av våld. Terrorattacker utförda av alternativhögerans hängare blir allt vanligare och mord begångna av vit makt-förespråkare var under de första sexton åren av 2000-talet "more than any other domestic extremist movement" (Boatman, 2019; 43). Samtidigt steg antalet anmälda hatbrott under 2016-2017 med nästan en femtedel (Boatman, 2019; 44). En prominent högerextrem massmördare som uppmärksammats för sin involvering (läs: indoktrinering) i *manosfären* var en självutnämnd så kallad "Incel" - Elliot Rodger som utförde en dödsmassaker med argument rotade i dennes antifeministiska ideologi, enligt vilken kvinnor har tagit över världen och förtrycker män. Rodger efterlämnade ett 137-sidor långt Manifest där han rättfärdigar sitt våldsdåd (Washington Post, 2014). Således har den högerextrema tron på ett *emaskulerat* samhälle medfört antifeministiska våldshandlingar, och det är inte svårt att förstå varför detta är oroande ur ett samhällsperspektiv; när det som ligger till grund för kvinnohat normaliseras är det inte en konstig tanke att tänka att fler terrordåd/våldsdåd kommer att följa. Det blir inte heller svårt att förstå varför denna rädsla

reflekteras i dagens skräckfilmer. (Se t.ex. “woke horror”, Peterson, 2018; 19).

Krafter i form av t.ex. “Black Lives Matter” (BBC, 2020), transaktivister och feministiska grupper har därmed höjt sina röster för jämlikhet i större utsträckning, också detta via t.ex. sociala medier (Ayoub & Garretson, 2017; 1076). Detta innebär en stor och potentiellt våldsam politisk skillnad i stora delar av västvärlden, vilket varit extra tydligt i just USA. AHS: Cult tar avstamp i detta för att belysa det skrämmande i samhällets utveckling. Genom en analys av AHS: Cult får vi därmed en större förståelse för både de rädslor som finns i omlopp i vår tid och de fenomen som skapar denna klyfta. I säsongen används en överdrift av verkligheten för att tydliggöra rädslor i omlopp och skapa samhällskritik. Även historiska element, som Valerie Solanas Scum-manifest, vävs in i handlingen - ett grepp som varit närvarande i seriens alla säsonger. Verklighet och fiktion blandas och på detta sätt skapas även en skarp kritik då serien visar flera tydliga exempel på verklig skräck i dagens samhälle och de motsättningar som finns.

1.3 SYFTE, FRÅGESTÄLLNINGAR OCH AVGRÄNSNINGAR

Vårt syfte med uppsatsen är att undersöka hur skräckfilm idag belyser samhällsutvecklingen och då framförallt den motsättning mellan konservatism och liberala värderingar, högerextremism och antirasism samt maskulinitetsrörelser och jämställdhetsförespråkare som vuxit fram under senare år. Vi har valt att avgränsa detta till en analys av “American Horror Story: Cult”. Vi kommer, för att begränsa oss ytterligare och därmed kunna göra en tydligare och mer sammansatt analys, fokusera främst på de delar av serien som berör högerextremism och feminism. Detta delvis för att ge en klarare och mer greppbar bild av fenomenen, men även för att vi ser detta som seriens grundtema och stor tematik i vår samhällsutveckling. Dessa avgränsningar har gjorts för att kunna närma sig ämnet på ett överskådligt sätt.

Frågeställningar:

Hur kan vi genom våra teoretiska utgångspunkter tolka AHS: Cult i relation till verklighetens polarisering?

Hur speglas kontrasten mellan alt-right-rörelsen och radikalfeminism?

Hur reflekteras skräcken i vårt samhälle i säsongen och vilka element har använts i detta syfte?

Vilken kunskap om samtiden kan vi få genom en analys av AHS: Cult?

Vi vill använda våra teoretiska verktyg och perspektiv för att kunna närma oss dessa frågor och

på så sätt tydligare kunna se vad som återspeglas av de västerländska diskurserna kring alt-right, maskulinitet och feminism i AHS: Cult. På detta sätt kommer vi kunna förstå både händelser i dagens samhälle samt hur västerländsk skräckfilm idag förhåller sig till detta. Vi kommer fokusera på händelser i västvärlden, framförallt USA, då detta är platsen för säsongens handling. Vi kommer framförallt undersöka scener och händelser i säsongen som är relevanta för våra frågeställningar och begränsa oss till detta i vår analys. På grund av uppsatsens omfattning och den stora mängd material som säsongen omfattar har vi fått göra ett urval även av relevanta scener och händelser. Således är vi medvetna om att detta urval även kan sälla bort, för våra frågeställningar, relevant material. Vi kommer inte heller att analysera fler verk än AHS: Cult utöver korta paralleller och tidigare forskning. Detta för att avgränsa vårt arbete och göra informationen som framkommer tydligare.

Vi ämnar således genom en analys av AHS: Cult, försöka förstå den likartade utvecklingen i den verkliga samtiden och de rädslor dessa förändringar skapar i samhället idag.

1.4 HISTORISK BAKGRUND, KONTEXT & BEGREPP

1.4.1 AMERICAN HORROR STORY: SERIEN OCH SKAPARNA

American Horror Story (AHS), är en TV-serie inom skräckgenren skapad av Ryan Murphy och Brad Falchuk för FX Networks. Varje säsong är fristående och mycket av berättelsen, karaktärerna och övriga händelser i serien är inspirerade av verkliga händelser, personer och/eller historier, myter och vandringsägnar. Serien använder sig ofta av aktuella händelser och populärkulturella fenomen som dras till sin spets och vävs samman med säsongens händelseförlopp. Varje säsong har ett nytt tema och nya karaktärer även om genren (skräck) och ett antal skådespelare är återkommande. AHS har en historia av att medvetet öka representation bland skådespelarna (Moore, 2019; 67 ff.). AHS sjunde säsong *Cult* behandlar teman om polariseringen efter valet i USA 2016, kulter och fobier.

1.4.2 ANDRA VÅGENS FEMINISM, RADIKALFEMINISM & VALERIE SOLANAS

Under slutet av 60-talet och början av 70-talet dominerades den politiska feministiska scenen av andra vågens feminism i vilken radikalfeminismen var en del (Third, 2006; 107).

Radikalfeministerna under denna period förespråkade revolutionär aktivism för jämställdhet genom att störta maktordningen och våld och terror var enligt vissa ett viktigt vapen i kampen då man ansåg att "non-violent protests had long since outlived its usefulness." (Third, 2006; 108, 116). Ett av de mest framstående och omtalade feministiska manifesten från denna period är SCUM-manifestet av Valerie Solanas. Solanas var en feministisk författare och teoretiker som var aktiv under denna period, och manifestet var radikalt även för andra vågens feminister då det gör anspråk på ett utrotande av det manliga släktet som enda utväg och lösning på det uråldriga problemet av kvinnlig underordning (Third, 2006; 105). Huruvida detta var hennes faktiska åsikter eller en parodi på bl.a. Freud och andra framstående teoretikers sexistiska retorik har sedermera analyserats (Woods, 2019). Då manifestet uppmanar till en demontering av det patriarkala systemet snarare än ett uppmuntrande till en feminism som kan anpassa sig till det kan manifestet ses som ett terroristiskt manifest då terrorism i västerländsk kultur ses som attacker vars mål är att stjälp den demokratiska staten (Third, 2006; 105, 110, 114).

Utvecklingen av feminismen under 70-talet gick sedermera mot en *kulturell feminism*, vilken såg radikalfeminismen som problematisk på grund av dess tes att förstöra systemet snarare än passa in i det. *Den kvinnliga radikalfeministiska terroristen* ansågs vara en produkt av manligt våld; ett offer för det snarare än en ikon för revolution (Third 2006; 119). Denna nya syn på feminismens roll i samhället klingade inte väl med Solanas extrema åsikter och hon blev sedermera känd för att vara *den galna kvinnan som sköt Andy Warhol* snarare än för hennes feministiska analys.

1.4.3 MRA, ALT-RIGHT-RÖRELSEN, MANOSFÄREN & TRUMPISM

The Men's Rights Movement (MRM) har sina rötter i 1970-talets feminism. Medgrundarna menade på att könsroller och patriarkatet var lika skadligt för både män som kvinnor och en central diskussion var maskulinitetsnormerna i samhället, därmed förespråkades en feminisering av normer (Marwick & Caplan, 2018; 545-546). Under 80-talet ändrades retoriken och en del av rörelsen började anamma traditionell maskulinitet då man ansåg att samhället emaskulerade män (Marwick & Caplan, 2018; 546). Subgruppen som bröt sig ut ur rörelsen var Men's Rights Activists (MRAs) vilka även ansåg att "white men in America were in crisis and that feminism—and more broadly liberalism—was to blame for the failings of American culture" (Marwick & Caplan, 2018; 546). Det är ur denna rörelse som dagens alt-right-rörelse

stammar och tar sina idéer ifrån.

‘‘Alt-right’’ som term myntades 2008 av Richard Spencer som ansåg att en term för denna nya sorts högerinriktning behövdes för att särskilja denna från traditionell konservatism (Garpvall, 2017; 1). Essensen av alt-right delar samma grunder som vit makt-rörelser vilket är en idé om en kollektiv identitet för folket med en gemensam kulturell och etnisk homogenitet inom länder (MacDonald, 2020; 371-372). Alt-right-rörelsen grundas även i en idé (läs: konspirationsteori) om att samhället systematiskt håller på att tas över av en ‘‘kulturell marxism’’ som orkestreras av ‘‘den intellektuella vänstern’’ vilken har som mål att förstöra det amerikanska livssättet som har byggts upp av vita västerländska män (Mirrlees, 2018; 49-50). Grunden till dessa tankar härstammar ur en rädsla för ekonomisk och politisk förändring (i en Amerikansk kontext) vilken har medfört att arbetarklassens löner har stagnerat i förhållande till den ekonomiska utvecklingen, att fackförbund har förlorat sitt inflytande och att allt fler *blue collar jobs* har försvunnit. Detta upplevs vara på grund av invandrad arbetskraft, kvinnor och minoriteters ökade position i samhället och således upplever man en förlust av sitt tidigare privilegium (Pascoe, 2017). Alt-right strävar således efter att återställa den idealiserade dåtiden man tycker har gått förlorad i dagens samhälle (MacDonald, 2020; 379). Detta synsätt grundas i upplevelsen av att män i väst har feminiserats och förlorat sin manlighet (MacDonald, 2020; 377). Just maskulinitet är centralt och återkommande inom alt-right-rörelsen, då rörelsen genomsyras av maskulinitetsnormer och ett behov av att bekräfta sin manlighet. Det största hotet mot den vita mannen är således, enligt alternativhögern, det feminiserade; kvinnor, icke-män, minoriteter, icke-vita osv. Således blir rörelsen lika mycket *mot* feminism som den är *för* mäns rättigheter och förstörandet av feministisk kunskapsbildning blir det ultimata målet. (Rothermel, 2020; 727, 737).

The contemporary men’s rights movement is thus a reaction to diminishing social status of cisgender white men, and the emergence of feminist and multicultural activism as a mainstream political force. (Marwick&Caplan, 2018; 546)

De senaste åren har alternativhögern fått ökad medial täckning och maskulinitetsforskaren Michael Kimmel menar på att den här nya Men’s Rights-rörelsen har blivit mycket ilsknare och mer högröstad än sina föregångare på 80- och 90-talet. En stor bidragande faktor till detta är spridningen på internet (Lilly, 2016; 39) där många av alt-right-rörelsens medlemmar rekryteras i den s.k. *manosfären*. ”The so-called “manosphere” — that corner of the Internet where boys

will be boys, girls will be objects, and critics will be “feminists,” “misandrists” or “enemies.” (Washington Post, 2014).

Manosfären är en samling alt-right-besläktade forum, bloggar och sidor på internet hos vilka antifeminism, misogynism och misandri är de centrala punkterna och politisk korrekthet ses som censur. Manosfären består av förespråkare för mäns rättigheter (MRM, MRA), *incels* (involuntary celibates, män är ofrivilliga celibater; upplever ofta att de har *rätt att få ha sex* och kan ta till våld för sin saks skull, se exempelvis Rodgers dödsmassaker) och andra avarter av extremhöger- och antifeministiska rörelser. Flera av dessa så kallade incels har kopplats till terroristattacker i USA. (Rothermel, 2020; 725). En av de mest omtalade delarna av manosfären är /r/theRedPill. Red pill-teorin härstammar ur filmen *Matrix* av Wachowski syskonen (1999) där *det röda pillret* står för upplysning kring livets fula sanningar - i detta fall den fula sanningen om feminismens misandri och indoktrinering. (Ging, 2017; 640). En annan av sidorna, AVfM ‘‘A Voice for Men’’ har beskrivits som en ‘‘male supremacy group’’ (Rothermel, 2020; 728). Även internetsidor som t.ex. *Achan*, ett forum som förespråkar (och tillämpar) anonymitet, räknas ibland till denna kategori emedan mycket annat också diskuteras på hemsidan. Manosfären är central för utvecklingen av den toxiska maskulinitetsideologi alt-right-rörelser använder sig av, vilken fokuserar på traditionellt maskulina karaktärsdrag såsom styrka och dominans. De menar att det finns ett orubbligt könssystem, ur vilken de rättfärdigar tesen att män och kvinnor har olika roller i samhället. Dessa roller anses vara en mans plikt att försvara om så med våld (Hunter & Jouenne, 2021; 61) mot feministers misandri (Marwick & Caplan, 2018; 544-547). Manosfären har därmed blivit misogynistiska plattformar för radikaliserings till våldsamma aktioner (Hunter & Jouenne, 2021; 62). Manosfären, och alternativhögern, har tydliga kopplingar till konspirationsteorier och pseudovetenskap då ett vanligt tillvägagångssätt är att manipulera data och framställa fakta felaktigt (Hunter & Jouenne, 2021; 62). Manosfären ses av sina brukare, detta till trots, som en mer autentisk och demokratisk plattform för kunskapsproduktion- och konsumtion (Rothermel, 2020; 725-726) än ‘‘mainstream-vetenskap’’ (traditionell vetenskap) vilken de menar på är korrupt.

Retoriken och taktiken som används inom manosfären har även uppmärksammats under Trumps valkampanj 2016 och låg till grund för mycket av hans stöd från alternativhögern. Rörelsen var således central i hans vinst i presidentvalet (MacDonald, 2020; 382-383). Ur detta

uppstod Trumpism som term, vilket är ett samlingsbegrepp för den politik, värderingar och maktstruktur som Donald J. Trump förde under sin valkampanj och mandatperiod (BBC, 2020). Trumps beteende och retorik har ofta kopplats till sexism och Trumpismen genomsyras av maskulinitet som dominans - genom dominansutövande via emaskuleringsprocesser (Pascoe, 2017; 133). Många inom alternativhögern blev politiskt engagerade och började synas utanför sina egna plattformar (Mirrlees, 2018; 50) på grund av Trumps retorik vilken möjliggjorde för deras åsikter att vara med i det publika forumet (Garpvall, 2017; 44). Under och efter Trumps val har man sett en ökning av hat-grupperingar samt våld och hot mot minoriteter (Garpvall, 2017; 44) och alt-right-rörelsen växer över hela världen (MacDonald, 2020; 370-371). Trumps valseger kan beskrivas som resultatet av vita, amerikanska män som försöker återta sin maskulinitet då man anser att den feminiserade samhällsutvecklingen är en *loss of American values* - "The election of President Trump is, in many ways, the story of American white, heterosexual masculinity, of a particularly noxious combination of racism, sexism and nationalism" (Pascoe, 2017; 124). Således finns det en tydlig koppling mellan toxisk maskulinitet, alt-right, antifeminism, manofären och trumpismen vilka alla kommer vara återkommande teman i uppsatsen. "Making America Great Again meant making white supremacy normal again" (Mirrlees, 2018; 52)

1.5 TIDIGARE FORSKNING

För att få en tydligare bild av hur film och litteratur inom skräckgenren påverkats av verkligheten den skapats i har vi tagit del av litteratur och forskning på området. Vi har även tagit del av forskning och litteratur som berör specifikt American Horror Story som serie samt hur det är möjligt att närma sig ett verk genom filmanalys med queerteoretisk utgångspunkt.

Vi har även läst forskning kring alt-right-radikalisering, maskulinitetsteorier, misogynismen på online-forum etc.

Det finns både väldigt mycket och väldigt lite *tidigare forskning* beroende på var man drar gränsen, vilket har varit vanskligt då vi har funnit så mycket litteratur som är relevant men inte riktigt likadan som vår. Vi ser även att vetenskapliga analyser av AHS: Cult inte gjorts i större utsträckning vilket gör en sådan av större intresse. Visserligen finns det vetenskapliga analyser som närmar sig American Horror Story, framförallt övriga säsonger, men det finns ytterst få längre och mer fokuserade analyser av just Cult som vi kunnat finna vid skrivande tillfälle.

Vår analys av AHS: Cult berörs främst av fält som genusvetenskap, kulturvetenskap och filmvetenskap. Detta då det är de verktyg som använts vid analyserna, men även det som materialet, i form av serien i sig och den litteratur vi tagit del av, berör.

1.6 TEORETISKA UTGÅNGSPUNKTER

Denna analys görs genom genusteori i form av queerteori och maskulinitetsstudier samt filmvetenskap, då framförallt i form av genreteori, som huvudsakliga teoretiska verktyg.

1.6.1. GENRETEORI

Genre teori inom filmvetenskap handlar om hur en genre, som skräck, är uppbyggd och vilka typiska moment som är återkommande för filmer som kan klassas som en del av kategorin. Det innebär med andra ord en kategorisering av filmer med liknande teman och drag. Steve Neale menar att genre inom film kan hjälpa oss att tolka det vi ser, han skriver om genrer:

They offer a way of working out the significance of what is happening on the screen: a way of working out why particular events and actions are taking place, why the characters are dressed the way they are, why they look, speak and behave the way they do, and so on. (Neale, 1990; 47)

För att kunna skapa en analys av AHS: Cult har vi därför försökt förstå seriens händelser även genom skräckfilmen som genre och de teman som är återkommande inom denna genre.

1.6.2. IDENTITETSSKAPANDE: THE SECOND GENDER – OTHERING & MASKULINITETSTEORIER

I våra analyser har vi utgått från olika tankar kring identitetsskapande. En central teoretiker i detta är Simone de Beauvoir, som år 1949 skrev boken *The Second Sex*. Den centrala tesen är att männen är subjektet i samhället och kvinnorna objektet - med andra ord uttryckt är samhället uppbyggt kring män och icke-män. Detta sätt att bygga upp verkligheten kring dikotomier är en form av Othering, som hon även skriver om. I konstruerandet av subjektet blir ‘den Andre’ utgångspunkten för sin egna identitet. Steven Epstein beskriver individuell identitet som ‘en socialt inlärd känsla av individualitet och internaliserad självbild som gör att jag kan sätta mig själv i relation till sociala kategorier.’ (Rosenberg, 2002; 49). Drivkraften för identitetsskapandet rotas i behovet att skapa ett sammanhang och samstämmighet mellan individen och dess omvärld (Rosenberg, 2002; 49) vilket kräver bekräftelse av omvärlden då

känslan av identitet skapas delvis av hur man uppfattar sig själv men även av hur andra uppfattar en (Rosenberg, 2002; 50). Således skapas individuella identiteter även ur förhållanden till grupper och gruppnormer, i relationer till andra och integrationen i relationer (Rosenberg, 2002; 51). Dessa identiteter byggs till stor del dessutom upp kring motsatser - såsom dikotomin mellan man/kvinna eller heterosexuell/homosexuell. Således skapas självidentiteten utifrån den Andre och definierar vad man inte är, för att definiera vad man är. Detta innebär att det vi upplever oss vara konstant är en produkt av normer. Därmed skapas en individs identitet ur samhället, det sociala och i förhållande till andra snarare än "i den enskildes kropp" (Rosenberg, 2002; 51).

Med dessa teorier kring identitetsskapande i åtanke har vi även använt oss av Connells maskulinitetsteori (1995) när vi analyserar maktskapandet inom alternativhögern och besläktade grupperingar och dominanspraktikerna där. Dessa utgår från ett hegemoniskt maskulinitetsideal i vilken en ideal man ska vara cisnormativ, vit och konformera till maskulint kodade egenskaper (auktoritet, känslökall, beskyddande etc). Skapandet av maskulinitet sker även det med konstruerandet av Othering där allt relativiseras vilket innebär att vad som är maskulint förstås utifrån vad som inte är maskulint - alltså vad som är feminint. Män är således överordnade kvinnor och feminiserade praktiker ses ned på - således rankas även män med feminina attribut lägre. Den hegemoniska maskuliniteten är således beroende av att konstant marginalisera andra grupper för att behålla sin position som dominant. På detta vis existerar den hegemoniska maskuliniteten endast i förhållande till det avvikande.

MASKULIN HEGEMONI – IDENTITETSSKAPANDE INOM ALT-RIGHT-RÖRELSE

En som har forskat mycket kring maskulinitet inom alternativhögern är Michael Kimmel. Han har bidragit mycket till fältet, beskrivs som en "scholar at the forefront of work on masculinities and 'angry man' discourses" (Lilly, 2016; 15) och han har skrivit "*Angry White Men: American Masculinity at the End of an Era* (2013)". Han menar på att maskulinitet här definieras som en konstant och total kontroll och ett förlorande av denna kan resultera i en känsla av en skadad/utmanad "manhood" vilken upplevs som förnedrande och emaskulerande. För att återställa sin maskulinitet är våld ofta svaret och dessa återställande maskulinitetspraktiker har kopplats samman med "rampage killers" (Lilly, 2016; 15-16). Med avstamp i dessa teorier har vi tittat på hur just alternativhögern skapar sin identitet. Dessa

grupper utgår från ett rigitt könssystem där kvinna/man är dikotomier vilka fungerar polariserande. Personer generellt tenderar att se femininitet som något biologiskt och naturligt fastställt emedan maskulinitet är mer socialt betingat och således lätt att förlora (Falomir-Pichastor, 2019; 209). Detta medför att män som utgår från detta synsätt kan behöva validering och konstant bekräftelse vilken de får genom att upprätthålla traditionellt manliga normer. Ett annat sätt att uppnå maskulinitet är genom ett undvikande av (eller aversion för) feminina egenskaper. Ur denna dikotomi innebär det således att att vara man är att inte vara feminin. Homosexuella män anses därmed i denna kontext vara feminiserade (mindre maskulina) och då mindre manliga (läs: mindre mänskliga, i utgångspunkten av teorier ovan nämnda) än heterosexuella män (Falomir-Pichastor, 2019; 210). De har då en subordinerad, marginaliserad maskulinitet vilka även innehas av icke-vita män och män med funktionsvariationer, och personer som inte lever upp till idealen, genom att exempelvis vara *för liberala, för inkluderande eller för toleranta*. (MacDonald, 2020; 374-375, 380).

När dessa män upplever att deras maskulinitet är hotad befäster de denna främst genom att hänge sig en antifeministnorm, och tron på att män generellt blir mer feminiserade ökar 'risken' att män involverar sig i "manhood-restoring behaviours" (Falomir-Pichastor, 2019; 210). De utövar ofta denna normativa maskulinitet genom dominanspraktiker riktade mot kvinnor och gaymän vilket är ett uttryck för kompulsiv heterosexualitet.- ur vilken man hävdar sin egna maskulinitet "by imputing femininity and gayness to others" (Pascoe, 2017; 126). Dessa toxiska maskulinitetsutövanden utgår ofta ifrån individens osäkerhet kring sin egen manlighet; ur en osäkerhet kring vad maskulinitetsnormen kräver av dem och om de lever upp till den (MacDonald, 2020; 378). De senaste årtiondenas jämställdhetsarbete som har resulterat i ökade rättigheter och möjligheter för "feminiserade" - kvinnor och etniska/sexuella minoriteter, etc. - har hotat den vita mannens dominans och privilegium (MacDonald, 2020; 376). "Gains for historically disadvantaged groups felt like losses for straight white men" (Pascoe, 2017; 125). Maskulinitet bygger i denna kontext på upplevelsen av en berättigad makt (MacDonald, 2020; 378) som man anser sig förlora på grund av andra marginaliserade gruppers ökade makt i samhället. De befäster då sin manlighet med våld och rättfärdigar detta för sig själv med att de skyddar samhället från feminiseringen (MacDonald, 2020; 381). "Since men are in crisis and suffering because of women in general and feminists in particular, the solution to their problems involves curbing the influence of feminism and revalorizing

masculinity” (Rothermel, 2020; 726).

1.7 MATERIAL OCH METOD

För att kunna utföra vår undersökning har vi främst använt oss av filmanalys och tidigare forskning som berör närliggande ämnen för vidare analysmöjligheter. Detta har blivit den naturliga väg som undersökningen tagit där vi, med hjälp av litteratur relaterad till ämnet, har kunnat utföra analyser på scener och delar som valts ut utifrån det syfte och frågeställningar som vi undersökt. Vi har sedan tagit del av materialet, fört en diskussion om detta, återgått till materialet och på ett reflexivt sätt skrivit fram analyser och slutsatser utifrån detta. I slutet av arbetet har vi sedan sett vad som är lämpligt för syftet och formulerat vår slutliga text utefter detta. Vi har valt att inte använda oss av intervjuer eller insamlande av data från informanter eftersom vi inte ser detta som relevant för den typ av analys och de frågeställningar vi använder oss av.

1.7.1 MASSMEDIALT MATERIAL OCH POPULÄRVETENSKAP

I vårt arbete med dessa analyser har vi framförallt använt oss av materialet, i form av *American Horror Story: Cult* samt akademiska texter kring detta och de teman som varit aktuella för våra frågeställningar. Utöver detta har vi tagit del av nyhetsartiklar, populärvetenskapliga artiklar, podcasts och dokumentärer som vi ansett eventuellt relevanta till vårt ämne. Majoriteten av detta material av populärvetenskaplig karaktär har inte visat sig vara av större relevans till just våra frågeställningar. Det material som använts i texten som inte är materialet vi analyserat eller akademiska texter är främst podcasten “*Sanning eller konspiration*” av Kent Werne och nyhetsartiklar från välkänd etablerad media såsom BBC och Washington Post. Kent Werne är journalist och har skrivit boken “*Allt är en konspiration: En resa genom underlandet (2018)*” i vilken han undersökt och i stor utsträckning även följt med konspirationstroende för att kritiskt granska och förstå deras teorier och vad som kan ligga till grund för dessa. Han har efter denna boks publicering fortsatt sitt arbete i podcasten “*Sanning eller Konspiration*” (Werne, u.å.) för podcast tjänsten podme, där kända konspirationsteorier och dess bakgrund undersöks och granskas.

1.8 ETISKA HÄNSYNSTAGANDEN

Vår forskning berör inte etik i någon hög grad, men vi har under arbetet försökt att ta största möjliga hänsyn till vetenskapsrådets etiska riktlinjer genom deras publikation om God Forskningssed (Vetenskapsrådet, 2017). Vi har även, i förhållande till det material som inte består i vetenskapliga artiklar, som podcasts, media och skönlitteratur vi har konsumerat, gjort ett urval kring vad som har tillräcklig trovärdighet och relevans vårt arbete. I denna avvägning har vi försökt vara noga med att inte på något sätt vinkla vårt arbete. Eftersom vi gjort ett urval av scener för analys finns alltid en risk att urvalet påverkas av våra egna förutfattade tankar. Detta kan bli problematiskt när större delar material fått stå tillbaka för sådant som har större relevans för undersökningen. Det är trots allt en tolkningsfråga vilket material som anses relevant och hur detta analyseras. Vi är medvetna om att det kan uppstå konflikter (*conflict of interest*) men har, i största möjliga mån, försökt att arbeta självreflexivt.

2. AMERICAN HORROR STORY: CULT – EN ANALYS

American Horror Story: Cult tar sin början under det amerikanska presidentvalet 2016. Säsongens handling utspelar sig i den fiktiva orten Brookfield Heights i delstaten Michigan. Utvecklingen av säsongens händelseförlopp analyseras här efter genom de filmanalytiska perspektiv och metoder vi valt att utgå ifrån, med förankring i den tidigare forskning vi funnit kring säsongens teman, för att på bästa sätt närma oss sambandet mellan fiktion och verklighet. Analysen av dessa utlyfta scener och händelser sker löpande under detta avsnitt av uppsatsen för att sedan knytas samman i en summering av händelseförloppet och en djupare slutdiskussion.

2.1. SCENER OCH ANALYS

2.1.1. AVSNITT 1 – ELECTION NIGHT.

DEL 1 – VALNATTEN

Tid: 00:00 - 07:02

Första scenerna i avsnitt 1 av AHS: Cult presenterar bilder från valkampanjerna inför presidentvalet 2016 i USA, faktiska bilder från presidentkandidaternas kampanjer visas, där vi bland annat får höra delar av Trumps tal där denne yttrar att han skulle kunna skjuta någon och ändå inte förlora röster (som vi tidigare refererat till). Efter introduktionen skildras sedan slutet - valnatten. Här kan vi se hur premisserna för serien sätts upp samt hur personer från olika politiska grupperingar och kulturella rörelser som återkommer i serien reagerar på en och samma händelse. Det berättar vilka dessa karaktärer är, vilken ståndpunkt de kommer ha och presenterar deras liv på ett kort och koncist sätt som kastar oss in i händelserna och känslorna valet väckte. De extrema polariseringar som återfinns i samhället får en kort introduktion och vi får se händelsen från olika vinklar. Många av seriens karaktärer presenteras redan i det första avsnittet, framförallt i de första scenerna. Musik och mise-en-scène, som kan sammanfattas till allt vi ser framför kameran, är satta att förstärka känslan av oro och obehag. Det klipps mellan karaktären Kai (Evan Peters) som ser valet som "vunnet" och flera andra karaktärer, som av olika anledning känner rädsla över resultatet. Musiken antyder en katastrof, en förändring till något väldigt obehagligt. Den känslan befästs än mer då den bibehålls i de klipp där vi kan se Kai, trots att han ser resultatet som en seger. Detta blir än mer tydligt när vi får se Kai's Trump imitation med cheetos, ett orange ostsnavs, i hela ansiktet. Vad som hade kunnat vara

humoristiskt framställs här istället genom musik, ljudeffekter och klipptechnik som tangerar skräckfilm och gör att hela förloppet förstärker känslan av scenen som något skräckinjagande. Kai väljer sedan att gå upp till sin syster Winter (Billie Lourd) på övervåningen som kampanjat för Hillary i denna utstyrsel. Detta presenterar både dessa karaktärers relation som syskon och sätter motparterna i den ökande polariseringen i samma rum. Men det visar även på Kai's vilja att skrämmas och hur en del i att han ser valresultatet som en seger är den rädsla som väckts hos befolkningen, vilket understryks med Kai's egen kommentar till Winter när hon uttrycker att detta gör att hon är rädd: "- Everyone is.". Flera olika rädslor som är kopplat till alternativhögern och Trumpismens frammarsch uttrycks även i scenen och bygger upp en känsla för vilket samhälle man är rädd ska ta form efter segern. Vi får även för första gången se den ritual som kommer vara av stor vikt under serien när Kai och Winter krokas ihop sina lillfinger, likt ett "pinky promise", vi kommer att benämna denna ritual som "pinky-power" eftersom detta är det namn som används i serien.

DEL 2 – STADSHUSET

Tid: 13:37 - 17:27

Platsen är stadens stadshus där stadsfullmäktige ska ta ett beslut om ifall de ska skicka extra skydd till ett judiskt center i staden. Kai är där för att argumentera emot ett stärkt skydd för synagogan. Han ger ett tal om att människor vill vara rädda och bör skrämmas för att kunna ledas till ett bättre samhälle, för sitt eget bästa. Svaret från en av representanterna i stadsfullmäktige antyder att Kai är en väldigt ung person som hänger på 4chan i sina föräldrars källare. Att Trump är dessa grupperingars förebild och att Kai och andra som honom dyker upp i politiska sammanhang främst för att Trump vunnit presidentvalet vilket gjort att många nu ser en chans att sprida sin åsikt till allt och alla. Kai svarar, medans han lämnar salen, att "- There is nothing more dangerous in this world than a humiliated man" vilket delvis anspelar på den relation som finns mellan hederskultur, bilden av "den starka mannen" och ett maskulint våldskapital. Det anspelar givetvis även på vad som komma skall i serien, men också idén som är vida spridd (Werne, 2020, 7 september) att Trump gjorde sitt slutgiltiga val att ställa upp som presidentkandidat efter att Obama förnedrat Trump inför media och publik (CNN, 2016).

De tankar om Kai som representanten för stadsfullmäktige lägger fram knyter an till både föreställningar som finns om trumpanhängare, alt-right grupper, konspirationsteoretiker och

kvinnofientliga rörelser (se t.ex. inom manosfären). Men det är inte bara föreställningar utan det finns även forskning som ger stöd till delar av dessa kopplingar (FOI Totalförsvarets forskningsinstitut, 2020). Vi har även kunnat se hur dessa grupper växt under Trump-eran, framförallt via Manosfären på internet, och att t.ex. så kallade Qanon-anhängare som senare stormade capitolium i USA har sin grund på 4chan (Werne, 2020, 27 oktober). En stor del unga arga män som anslutit sig som Trump-supportrar har anslutit via 4chan och manosfären (Werne, 2020, 7 september). Samtidigt är det givetvis viktigt att poängtera att 4chan är ett gigantiskt forum där många olika åsikter uttrycks.

DEL 3 – MATBUTIKEN

Tid: 20:48 - 25:26

Allyson Mayfair-Richards (Sarah Paulson), eller Ally som hon kallas är på väg in i en matbutik. Ally har tidigare presenterats som en av huvudkaraktärerna i serien, gift med Ivy Mayfair-Richards (Alison Pill) och mamma till Ozymandias, även kallad Oz (Cooper Dodson). Vi har förstått att hon har grava fobier för bland annat clowner, som har återkommit efter valets utgång med Trump som kommande president vilket hon med familj ser som en katastrof och fara för egen del, vänner och samhället i stort, vilket påverkar hennes vardag mycket. När Ally nu går in i matbutiken möts hon direkt av en kassör med MAGA-keps (Chaz Bono) som tydligt visar detta för henne. Ally känner sig direkt obekvämt, men fortsätter in i butiken. Inne i den helt öde butiken ser Ally plötsligt groteska clowner omkring sig som har sexuellt umgänge med varandra och utför andra uppseendeväckande handlingar. Men hon ser även en clown som åker rakt emot henne (och förbi) på en sparkcykel. Ally blir livrädd och springer ut till bilen för att där ringa sin fru Ivy. Väl i bilen, under samtalet, dyker en clown upp i baksätet, Ally får panik och kör in bilen i en stolpe. Hela scenen är filmad med korta klipp mellan Allys tydliga rädsla, det annalkande hotet från MAGA-supportern och de skräckinjagande clownerna. Vi presenteras också för hur några av de clowner som senare ska vara återkommande i serien ser ut. Ally är ensam i en övergiven miljö och utsätts för ett hot som hon flyr ifrån, ett hot med sexuella undertoner som inte alls är ett ovanligt inslag inom genren skräckfilm (Clover, 2015; 28-29). Samtidigt är det underförstått att detta kan vara antingen verkligt, eller syns som Allys egen rädsla skapar. Tittaren vet i detta läge inte säkert vilket som stämmer.

Scenen går att tolka som dels ett sätt att presentera de återkommande clownerna, Allys starka

fobier och den påverkan dessa har på hennes vardag i en för skräckgenren ganska typisk filmscen. Men det kan även tolkas som ett sätt att skildra den rädsla som uppstått i samhället efter valet, den stora klyfta som öppnats där Trump Supportrar står på den ena sidan och de mer liberala och progressiva krafterna på den andra. Där polariseringen mellan dessa grupper skapat en stark rädsla för “den andra sidan” och den allmänt upptrappade stämning som fanns i USA efter valet 2016. I den näst intill tomma butiken finns en representant för båda dessa sidor, MAGA-supportern och Ally samt de obscena clownerna. Clown är ett återkommande element inom skräck och det har kunnat påvisas att produktionen av och intresset för skräckfilmer med clown som tema har ökat i tider där konservativa krafter fått större inflytande (Poole, 2019; 22). Under samma tid som valet 2016 ägde rum och tiden efter detta ökade tillfälligt både mängden skräckfilmer med clowntema på marknaden och en rad anmälningar gjordes till polisen där det påstods att människor klädde ut sig till clown för att skrämmas. Sådana anmälningar var vanligast förekommande i starkt konservativa områden i USA (Poole, 2019; 22).

2.1.2 AVSNITT 2 – DON’T BE AFRAID OF THE DARK.

DEL 1 – KAI VID ALLY’S DÖRR

Tid: 30:05 - 33:22

Kai knackar på dörren hos Ally, som efter en ökad rädsla för clownerna och omvärlden skaffat en gallrad säkerhetsdörr. De håller konversationen genom säkerhetsdörren. Kai förklarar att han tänker ställa upp som kandidat till statsrådet och knackar dörr för att presentera sig och prata med invånarna i staden. Ally känner igen Kai som tidigare kastat kaffe på Ally och Ivy på stan. Kai börjar förklara att alla gör saker de ångrar och att han försöker visa att han är mer än vad han varit och mer än ett offer för misshandel, han syftar här på en misshandel han provocerat fram genom att kasta en kondom fylld med kiss och skrika rasistiska saker åt en grupp spansktalande personer. Detta har han sedan spritt med avsikt att rikta skulden mot de mexikanska arbetarna i fråga och öka rädslan för invandring. Att han provocerat fram detta är inte känt för allmänheten eller Ally. Ally säger att hon inte är intresserad av att skapa en polarisering utan snarare vill bygga broar som hon uttrycker det. Kai börjar konversationen med att vara ödmjuk och be om ursäkt, men när han ändå möts av motstånd byter han ton. Han börjar raljera om “fakta” kring invandring och brott, som Ally ifrågasätter var han fått ifrån eftersom

informationen strider mot vad hon känner till. Kai svarar att informationen kommer från Facebook, och när Ally återigen ifrågasätter detta tar samtalet ännu en vändning. Kai blir hotfull och börjar prata om rädsla. Han påpekar att Ally har en säkerhetsdörr och undrar hur säker hon egentligen känner sig. Han försöker skrämma henne genom att fråga vad som är bakom hennes rygg, där vi i publiken sett att hon har en kniv för att eventuellt behöva försvara sig. Han menar även, som tidigare, på att alla är rädda och att denna rädsla bör användas för att nå en förändring. Han blir närgången och otrevlig på ett sätt som är uppenbart hotfullt.

I denna dialogen kan vi se användandet av “falsk” statistik och “egna fakta” som ökat under trump-erans användande av begreppet “fake news”. Samtidigt som vi tydligt ser hur snabbt Kai kan byta från att vara inställsam och tillmötesgående till att hota och skrämmas när samtalet inte tar den vändning han vill. Vi ser också hur han aktivt försöker använda rädsla gentemot “de andra” - vilket är ett genomgående tema för säsongen- för att värva följare till sin sak, där sanningshalten i vad som läggs fram inte är av någon stor vikt. Något som varit återkommande under de senaste åren när människor valt “sin egen” sanning framför fakta vilket delvis kan vara en av anledningarna till att vi ser en ökad mängd konspirationstroende i t.ex. USA. (Werne, 2021, 10 maj). Det är även en tydlig retorik som alt-right rörelsen i USA använder sig av, vilket vi återkommer till.

I scenen används ljudeffekter och ljusets position för att indikera en utsatt situation. Ljudbilden går från ett normalt samtal till plötsliga ljud och något väsende repliker. Samtidigt är allt ljus på Kai's sida gallret, utsidan där han är hotet, medans Ally's hus, som borde representera säkerhet, inte är upplyst utan uppfattas i kontrast till ljuset utanför som mörkt. Att Ally eventuellt inte är säker i sitt eget hus förstärks här av hur Kai's kommentarer om att hon känt ett behov av att öppna dörren med en kniv bakom ryggen. Den gallrade dörren används både som ett sätt att visa en distans mellan karaktärerna och representera ett säkert avstånd, men också för att, tvärt emot dörrens syfte, öka känslan av otrygghet. När Kai tar tag i dörren i ett försök att skrämma Ally är det möjligt, trots den korta tid denna handling tar, att se en koppling till mer klassiska scener från skräckfilm. Som när Dr. Hannibal Lecter (Anthony Hopkins) använder glaset som skiljer honom från Agent Clarice Starling (Jodie Foster) i Jonathan Demme's *Silence of the Lambs* (1991) för att skapa en skrämmande effekt av att faran är alltför närvarande. Även här är Lecter mitt i rummets enda ljuskälla. Det byggs på så vis upp en bild

av att faran han, och Kai, representerar skulle vara den enda vägen ur den fara som omringar kvinnan på vad som borde vara den "säkra sidan". Samtidigt skapas det ett tydligt hot. En man använder skräck och hot för att försöka, trots sin underlägsenhet mot barriären mellan honom och kvinnan, kontrollera och manipulera motparten. Att en man använder hot om våld när fysiskt våld inte är möjligt gentemot en kvinnlig karaktär är inte något ovanligt inom skräckfilm, även om detta oftare presenteras med hot om våld med penetrerande objekt och fallossymboler (Clover, 2015; 47).

2.1.3 AVSNITT 3 – NEIGHBORS FROM HELL.

DEL 1 – KAI & MEADOW

Tid: 25:10 – 28:11

Kai och Meadow Wilton (Leslie Grossman), en av Ally och Ivy's nyinflyttade grannar, utför en "pinky-power". Kai vill veta vad som verkligen skrämmar Meadow. När Meadow inte verkar ta bekännelsen på tillräckligt allvar slår han henne i ansiktet. Meadow förklarar sen att hennes rädsla är att vara oälskad och inte få ta del av sexuellt umgänge med en man igen. Kai menar att Meadow måste "sluta be om ursäkt" och säger till henne att "- Everything is someone else's fault from now on". Hela denna scen visar tydligt på retoriken som används under hela serien, där skräck blir en drivmotor som projiceras på andra (Others). Innebörden av Kai's replik, att allt är andras fel, är återkommande även under rekryteringsprocesser, både i verkligheten och i serien – vilket vi senare kommer att återknyta till i analysen av nästa avsnitt.

2.1.4 AVSNITT 4 – 11/9.

DEL 1 – VALLOKALEN

Tid: 00:00 - 04:17

En flashback till innan valresultatet 2016. Vi får se majoriteten av seriens alla återkommande karaktärer i kön till- och på olika sätt runt omkring en vallokal. Vi får ta del av deras konversationer och hur det på något sätt speglar dessa människor innan de påverkades av resultatet och Kai's kult. Vi får också se hur dessa personer faktiskt röstade väl inne i vallokalen genom direkta klipp mellan personernas tid i valbåset. Inställningen, både till varandra och politiskt är på sätt och vis helt annorlunda, samtidigt speglar det inte bara karaktärernas utveckling utan ger även en bild av vardera karaktärs egentliga eller tidigare framhållna

ståndpunkt vilka, för vissa, kommer att förändras under seriens utveckling. Hela förloppet är musiksatt på ett sätt som för tankarna till skräckfilm. Scenen avslutas av att Gary, som kommer in för att rösta med en nyligen avsågad arm, höjer den blodiga stumpen och skriker “- Welcome to Trumps America, motherfuckers!”. En gest som, tillsammans med den avsågade handen, för samman den skräckinjagande repliken med en konkret skräckfilms tematik där vi påminns om klassiska scener ur skräckfilmer som “motorsågsdansen” från Tobe Hoopers *Texas Chainsaw Massacre* (1976) (*The Texas Chainsaw Massacre*, 2020).

DEL 2 – HARRISONS HISTORIA

Tid: 19:27 - 21:18

Flashback till innan valet var avgjort. Harrison är på gymmet där han jobbar och där han mött Kai för första gången en tid innan. Efter en rad händelser, en personlig kris, dåligt bemötande på jobbet och influerad av Kai, har Harrison just mördat sin chef. Kais påverkan på händelserna sker delvis genom att han är närvarande genom hela förloppet och uppmanar Harrison att ta kontroll, använda sin smärta och visa sin chef att han inte accepterar den här behandlingen. Han uppmanar även Harrison direkt att fortsätta när mordet, som sker genom att en skivstång pressas mot chefens hals för att sedan avslutas med ett slag mot huvudet med ett metallredskap, har påbörjats. Efteråt uppmuntrar Kai Harrison samtidigt som Harrison känner en stark oro och ångest över vad som just hänt och vad det kommer leda till. Kai visar att han kan hantera att bevisen röjs undan och förklarar för Harrison att han följt hans liv på avstånd en längre tid och att händelsen är en del av något större: ”- You are a part of something bigly. We are gonna wipe out everything you know and build something bigger and better than anything you can possibly imagine.”

Kai använder sig av rekryteringsprocesser som liknar hur alternativhögern opererar inom manofären för att driva Harrison till att begå mordet och ansluta sig till Kais kult. Rekryteringsprocessen utgår från att söka upp individer med emotionella problem och erbjuda ett svar på dennes problem genom solidaritet och acceptans (MacDonald, 2020; 378). Sättet de arbetar på är att de manipulerar dessa individers svagheter genom att bidra till dem och förstärka deras känslor av externalisering - det *är* alla andras fel att de känner sig oviktiga och mindre värda (Boatman, 2019; 4). Alt-right-rörelsen, och Kai, arbetar således med att bekräfta individens fördomar och farhågor - spä på dem - och erbjuda ett svar på deras problem. Ett

vanligt tema är att de validerar för personen i fråga att hen är ‘superior to those they feel ostracized by’ och gruppen som man accepteras in i ska försvara och stå upp för en (Boatman, 2019; 4). Vid konversationer mellan Harrison och Kai, lyfter Kai fram att allt bra Harrison ser i honom finns i Harrison själv; han jämför sig själv med en spegel. Han bekräftar den smärta Harrison känner och Kai motiverar honom till att ta tag i sina problem genom att externalisera smärtan och projicera den på omvärlden; i detta fall hans chef. Trots att detta strider mot Harrisons natur, vilket man märker på hans panik efter mordet, lyckas Kai lugna honom och rättfärdiga det han gjort, och menar på att Harrison har tagit sitt första steg för att bli någon och att han nu är med i något stort; ett sätt att bekräfta gruppidentiteten som Harrison nu blivit accepterad in i. Ordet ‘bigly’ är uppenbart valt för att Trump använde ordet upprepade gånger under valet 2016 (BBC, 2016). Den andra delen av citatet, där Kai menar att de ska radera allt och bygga något bättre, för tankarna till Qanon och andra konspirationstroendes tänkande om att de ska bygga något annat än det som enligt dem är ett ‘korrupt system’. Detta följs av att Harrison och Kai ska frakta undan kroppen. Vi ser Meadow som kommer hem till hotellrummet hon och Harrison för tillfället bor i. Hon går till badrummet där hon ser Harrison som skär huvudet på sin chefs lik i badkaret. När hon fått svar på frågan vem liket är undrar hon vem Kai, som också sitter i badrummet, är. Harrison svarar: ‘- Someone to believe in’. Här ser vi hur Kai blir en ersättare för den ‘tro’ karaktärerna har förlorat. Samtidigt talar Kai till Harrison som att en ny värld kommer skapas på samma sätt som konspirationstroende talar om en slags apokalyps och ‘the great reset’ (Werne, 2021, 30 maj)

DEL 3 – IVY, WINTER & GARY

Tid: 39:09 - 45:11

Ivy kommer till en protest dagen innan valet där både Clinton och Trump-supportrar samlats för att göra sin röst hörd. Ivy argumenterar emot en Trump-supporter, Gary, som menar att Hillary ser ner på en stor del av befolkningen, medans Ivy menar att Hillary endast sagt ifrån mot de som uttrycker rasistiska och sexistiska åsikter. Ivy säger till Gary att han bara är arg för att en kvinna nu kommer bli president. Gary menar dels att denna attityd är ‘- why real americans hate the democrats. Because you treat us all like we’re wife-beating, redneck Klansmen.’ och att Ivy behöver bli ‘grabbed by the pussy’, en referens till skandalen kring Trump där han yttrat de orden (The New York Times, 2016).

Gary utsätter sedan Ivy för sexuellt ofredande genom att ta tag i kring hennes kön. Winter kommer in i bilden och avbryter trakasserierna, säger ifrån och hotar att tillkalla polis. Gary flyr platsen i sin arbetsbil medan Winter först försöker springa efter. När bilen åkt går Winter fram till Ivy och de börjar prata. De bestämmer sig för att fortsätta konversationen och går till Ivy och Ally's restaurang, som för tillfället är stängd. Winter och Ivy konverserar på restaurangen och de pratar om hur de känner kring feminism, Trumpsupportrar och samhällsklimatet. Winter verkar flörta med Ivy försiktigt, men konversationen handlar främst om det politiska läget. Båda kommer fram till att de vill göra mer för att förändra och säkra en seger för Clinton. Winter: “- I mean, all I hear are white dudes bitching about unfair entitlements for women and minorities, and they're the ones who've been entitled since the beginning of time.” På kvällen när Gary stänger sin matvarubutik är Winter och Ivy inne i butiken. De använder en elpistol för att slå ut honom och binder honom med tejp och handklovar från affären. Han vaknar i en källare på en okänd plats där Ivy och Winter står framför honom maskerade. De berättar att han kommer få sitta kvar där till efter valet för att inte kunna utöva sin rätt att rösta. De menar även att personer som han inte bör ha den rätten och säger till honom att “get woke”. Han lämnas i lokalen och de går därifrån. I denna del ser vi hur en av de grupper som påverkas av polariseringen radikaliserar. I sin maktlöshet tar dessa till våld för att återta kontrollen.

Karaktären Gary representerar en typisk Trump-supporter, med sin MAGA-hatt och stereotypiska “vit-man-som-inte-vet-något-om-mode”-klädsel. Hans åsikter verkbara resonera med Trumpismen och alternativhögerens ideologier, i det att han upplever den femininiserade samhällsutveckling som ett hot mot *den amerikanska livsstilen* och att minoriteter och kvinnors ökade representation underminerar hans roll i samhället och han känner sig förtryckt av detta. Därmed utövar han i den tidigare scenen maskulinitetsbekräftande praktiker i form av sexuella övergrepp vilket är ett vanligt uttryck för kompulsiv heterosexualitet. Inom Trumpismen är Trumps “locker room talk” (som Trump själv menade på att hans prat om “grab ‘em by the pussy” var) vanligt förekommande. Man utövar alltså dominans över kvinnliga kroppar genom “sex talk, physical prowess and sexual violence” (Pascoe, 2017; 126). Detta dominansbeteende är dock djupare än *bara* sexuella desires eller som ett bekräftande av sin överhet - det är ett politiskt sätt att kontrollera kvinnor - och andra män som klassas som “unmasculine, feminized, weak and subordinate” (Pascoe, 2017; 127).

En intressant detalj här som är typisk för skaparna av AHS är att Gary - den stereotypa trumpisten - spelas av en transman, Chaz Bono, som i kontexten är marginaliserad. De senaste åren har kritik börjat föras mot att vita cispersoner kan spela *alla* roller oberoende av rollens etnicitet, sexuella läggning, funktionsvariation eller könsidentitet emedan normavvikande (från den vita cispersonen) skådespelare nästan alltid bara får spela en roll med sin egen marginaliserade position. Att då AHS skapare väljer att en transman spelar en högerextrem trumpist - alltså den raka motsatsen i kontexten - är typiskt för serien som gillar att ställa saker upp och ned och på sin spets.

DEL 4 – GARY OCH KAI

Tid: 46:39 - 50:00

Kai kommer för att befria Gary efter att ha fått reda på vad som hänt av Winter. Detta är första gången Kai och Gary träffas och Kai tänker hjälpa honom att rösta. Han håller ett tal för att elda igång Gary mot feminismen, de liberala krafterna i landet och om hur "vita män förtrycks".

For eight years... they've been telling you there's something wrong with you for being a straight, white, working man. Longer than that, probably. You work hard, you like American beer and pussy! Fuck, yeah! And they laugh at you for it. They punish you, humiliate you! Yeah. They call you impotent. Samantha Bee, Rachel Maddow - how those fucking bitches mock you! [...] Listen. Here's your chance, Gary. Today is your chance to stick it right in their fucking eyes. To step into the voters box... and pull the lever for "go fuck yourselves." Yeah. It might be the last chance you ever get, so I ask you...what is that worth to you? What would you give for the chance to do that? How humiliated are you? (Kai Anderson)

Detta leder till att Gary, på uppmaning av Kai, sågar av sig sin arm för att hinna rösta. Här finns åter ett element som kan syfta till en välkänd scen i skräckfilmens historia då Dr. Lawrence Gordon sågar av sin fot för att komma ur sina bojor i *Saw* (2004). Trumpismen står här i direkt relation till den progressiva utvecklingen i samhället, vilket också är det element som Kai använder för att elda igång och därmed även rekrytera Gary till sin egen kult.

Gary blir sedermera en av Kais mest hängivna anhängare då han är enkel för Kai att rekrytera eftersom han redan hörsammar till de ideologier Kai kommer till att förespråka, något som Kai verkar ha fångat då han, för att rekrytera Gary, talar till Garys redan etablerade tankar om samhället när han håller sin monolog som en uppmaning till Gary att, precis som Harrison, *ta tag i problemet*. Kai lyfter här fram Garys egna tankar om vad det innebär att vara *American*

och trycker på de tankar om homogenitet i länder och maskulinitetstankar som alternativhögern för, värderingar som enligt denna grupp är hotade av de feminiserade. Kai talar även till Garys inre farhågor om maskulinitet, vilket enligt forskare ofta projiceras på personen själv. Genom att känna sig otillräcklig som man, utifrån sina egna tankar om manlighet som anses vara vad som ger en värde som människa. Därmed finns en konstant strävan efter att motbevisa sitt självhat genom manlighetsbekräftande praktiker, genom att tala till Garys innersta farhågor sätter Kai hans mandom på prov när han som uppmaning till att han ska säga av armen säger "how humiliated are you" då förnedring verkar vara ett genomgående tema för osäkerhet (vilket kräver att man bevisar motsatsen) hos alternativhögern och i säsongen.

2.1.5 AVSNITT 5 – HOLES.

DEL 1 – KAI'S BAKGRUND

Tid: 34:02 - 40:31

Kai och Beverly Hope (Adina Porter), en reporter som rekryterats till Kai's syften, låser sina fingrar i positionen för "pinky-power". Beverly vill höra mer om Kai's bakgrund och Kai börjar berätta om sina föräldrar. Pappan, var en advokat som uppfattades som "sträng men rättvis". Efter en motorcykelolycka blev denne rullstolsburen och blev därefter odräglig mot hela familjen. I bild ser vi att Kai's pappa åker hiss ner till köket där Kai redan sitter. Kai är uppenbart ett par år yngre än i nutid. Pappan visar irritation mot Kai och att denne inte skaffar ett jobb. Kai hävdar att han vill kunna använda sin utbildning och inte ta vilket skräppjobb som helst. Kai's pappa häver då ur sig att Kai's utbildning, som tydligen är i religionsstudier, är skräp som han tvingats betala för. Kai's mamma serverar tacos, vilket upprör pappan än mer och han kastar maten i golvet. När Kai's mamma plockar upp tallriken tar pappan ett hårt tag om henne och undrar vem hon knullar. Hon tycker inte att han ska göra så inför sonen. Han menar att Kai borde få "veta vems kuk hon knullar nu när pappans inte funkare".

I nästa sekvens ser vi Kai som sitter på r/The Red Pill år 2014. De ämnen vi hinner läsa rubrikerna på, som han scrollar förbi, är typiska i sammanhanget - rubriker som: "5 Tips for Texting Girls: Tips From a Former Beta", "How to seduce a "feminist"", "Finally slept with a girl after ten years", "My Best Sexual Strategy (Guide/Tips/Examples)", "Do you think you can make a lesbian go straight?" och "How WOMEN killed chivalry". Han scrollar nedåt i

rubrikerna när han hör ett skott och skrik som följer. Kai rusar upp för trappan in i sina föräldrars sovrum. Mamman har skjutit pappan som ligger blodig på sängen och innan Kai hinner hindra henne säger hon att "det här är den enda vägen ut" och skjuter sig själv. Han försöker rädda båda utan resultat. När inget går att göra ringer Kai till sin bror, som senare även blir Ally's psykolog, Rudy Vincent (Cheyenne Jackson). Vincent kommer till platsen och föreslår nästan direkt att de ska lägga föräldrarna på sängen, täcka deras kroppar med lut för att minska lukten och sätta ett hänglås på dörren. Kai undrar om Vincent är galen. Vincent förklarar att detta är den bästa lösningen av ekonomiska skäl. Vincent övertalar Kai genom en session av "pinky-power" där vi ser Vincents rena hand och Kai's helt blodiga sammankopplade. De fixar med liken på sängen och låser. Vincent menar att det är deras familj nu och tycker att de kan vänta med att berätta om händelsen för deras syster Winter till när hon kommer hem för Thanksgiving-firande.

I nästa sekvens ser vi Winter och Kai utanför samma dörr, fast nu sitter en vas med en röd ros på dörren. Winter är upprörd över att de inte berättat om händelsen med föräldrarna. Kai öppnar dörren och hon får ser föräldrarna som ruttar på sängen. Winter pratar om anmälan men Kai påpekar då, som Vincent, att det skulle försvåra deras ekonomi väsentligt. Han förklarar att detta är slutet, men också början på något. "- The Omega and the Alpha. We're free now". Dessa begrepp är återkommande inom manofären. Begreppen är inte unika för detta men som vi tidigare sett att Kai redan nu tagit del av Manofären genom r/The Red Pill vilket talar för att begreppen här används på samma sätt som inom Manofären. I bild ser vi nu Beverly i seriens nutid igen som undrar om liken fortfarande är kvar i sovrummet. Kai berättar att han ibland går in dit och hälsar på dem för att prata med sin mamma. Vi ser honom berätta för mammans lik att han älskar henne, till pappans att han hatar honom och sen till mamman att han ska se till att bli något stort så hon ska bli stolt. Den nutida Kai börjar gråta.

Detta är ett kapitel som på många sätt kan uppfattas som typiskt för American Horror Story. Vi ser en ung man som går från att vara en mer eller mindre förvirrad pojke till att, efter en rad morbida och mycket extrema händelser, utvecklas mot att bli ett monster. Detta tema har vi tagit del av tidigare i AHS första säsong, *American Horror Story: Murder House*, där karaktären Tate Langdon utvecklas från en ensam tonårspojke till en "school shooter". Kai är ensam och utsatt utan arbete vilket leder till, tillsammans med de problematiska familjeförhållandena och

ett trauma, en radikaliserings via manofären. Rapporter visar att en stor del av de som söker sig till vit-makt-organisationer och alt-right-rörelser gör det för att de är i emotionell smärta som ofta härstammar ur barndomstrauman, mobbing och isolering - och ofta missbruk (i familjen, men även överhängande del som själva missbrukat droger och alkohol), fysisk och psykisk misshandel samt vanvård i familjesituationen. Detta medför att individen får lågt självförtroende, känner sig ojust behandlad av samhället, saknar en egen identitet och upplever känslor av "anger and fear" (Boatman, 2019; 8-11). Dessa individer blir lätta för extremrörelser att rekrytera och radikalisera då de aktivt söker efter bekräftelse på sina känslor vilket alternativhögern utnyttjar genom sin bekräftelse-externaliserings-taktik.

r/TheRedPill, som Kai i scenen var inne på, var ett forum inom manofären. Ett underforum till det större sociala forumet Reddit. Forumet var centralt för alternativhögers rekrytering och radikaliserings och det framkommer senare i säsongen hur Kai, efter en traumatisk upplevelse, började missbruka droger och blev alltmer isolerad och involverad i manofären och det som brukar kallas *dark web*. Till slut vände Kai sina känslor och ångesten över att inte kunna *fixa* världen till ett brinnande hat. Ett hat som funkade som en katalysator för aktion då det vore bättre att "burn it all down and build a new world."

Forumet är numera vad reddit kallar "i karantän" vilket innebär att det är mer svåråtkomligt och innehåller varningar för hatiskt innehåll som sprids via forumet. Vidare har forumets användare numera skapat en egen hemsida för att öka tillgängligheten till materialet samt binda ihop det med annat material som forumets podcast.

2.1.6 AVSNITT 6 – MID-WESTERN ASSASIN.

DEL 1 – HEMMA HOS KEFFLER

Tid: 26:30 - 33:36

Ally knackar på hemma hos Sally Keffler (Mare Winningham), en kvinna som ställer upp mot Kai i valet till stadsfullmäktige, för att presentera sig och berätta för Keffler vad hon just fått veta av Meadow, att Kai är ledare för en kult. När Ally börjar berätta om kulturen uttrycker Keffler en teori kring ett ökat antal mansdominerade kulturer under perioder när kvinnors rättigheter och inflytande på samhället har stärkts. Hon ger exempel som Manson, Jim Jones och flera andra kända manliga kultledare. När patriarkatet hotas växer dessa rörelser fram enligt Keffler.

Well, I'm not surprised. Hmm? This is the kind of shit that happens whenever the patriarchy is threatened. Manson was a product of the '60s... women's lib, the pill. Jim Jones, too. It's no coincidence that Koresh went up against Janet Reno. David Koresh came to be because of Janet Reno. Men are told their whole lives who they're supposed to be, so they never figure out who they really are. (Sally Keffler)

Hon menar att Kai behöver bli förnedrad för att uppnå förändring. Detta i direkt kontrast gentemot Kai som tidigare menat att en förnedrad man är det farligaste som finns.

Kulten dyker senare upp hos Keffler för att skada henne, medan Ally flyr och gömmer sig. När Sally Keffler är "oskadliggjord" av kulten med clownmaskerna på så försöker hon spotta på Kai's mask. Han tar då av sig den och håller en monolog för henne om att akademiker och intellektuella inte ser tillräckligt klart, att dessa inte ser alla delar av vad som behöver göras för att ta sig framåt.

You're nothing but a passing fever. And you're the last of the intellectuals. Knowing stuff has no value anymore. Not when the answer is in my back pocket or sitting on my desk. The youth has it figured out. The future will be filled with beautiful idiots who just want to feel. (Kai Anderson)

Kai sätter sig vid Kefflers dator, kommenterar att hon uppenbarligen är gammal som använder sig av Facebook men skriver sen ett falskt självmordsbrev och publicerar på Kefflers konto. När Keffler säger att ingen kommer tro på att hon tagit sitt liv menar Kai att det är självklart att de kommer tro på detta, då det *ju går att läsa på Facebook*.

Som vi tidigare nämnt och kommer att återkomma till är detta typiskt för både Trumps väljare och de radikala krafter som finns inom Manosfären att aktivt använda sociala medier för propaganda, något som Kai här drar till sin spets. Här är Keffler den politiska motpolen till Kai, där Keffler blir en referens till Hillary och de liberala krafterna som vill använda forskning som bas inför politiska beslut medan Kai representerar trumpismen och dess avsky mot "intellektuella". Kefflers citat visar tydligt på sambandet mellan samhällsutvecklingen idag och alternativa rörelsers framväxt; hur den upplevda rädslan och hotet mot ens livssituation de känner övergår i våldsamma aktioner som svar och lösning på problemet. Aktionerna av dessa män är således direkta svar på kvinnor som utmanar rådande maktstrukturer i samhället.

2.1.7 AVSNITT 7 – VALERIE SOLANAS DIED FOR YOUR SINS: SCUMBAG.

DEL 1 – VALERIE SOLANAS

Avsnittet börjar med att vi får ta del av en tolkning av händelserna kring Valerie Solanas (Lena

Dunham) skott mot Andy Warhol (Evan Peters). Dessa skott kommer senare att i hög grad förknippas med Solanas, författaren till SCUM-manifestet, liv både i serien och vår verklighet. Solanas spelas av Lena Dunham, som har en stark koppling till den feministiska rörelsen i USA. Vi tänker att detta är ett medvetet val av seriens skapare (precis som valet av Chaz Bono som Gary). Citat från denna del av avsnittet är tätt sammankopplade med den historia som Bebe senare berättar om Valerie Solanas, vilket tar störst plats i avsnittet. Tidsangivelserna för händelseförloppet är sammanknutna med en ljudövergång, ett pistolskott, för att koppla samman historien. Ett gult filter har lagts på i alla Solanas scener för att förstärka känslan av att detta är historiska händelser och förtydliga att detta ska ta plats under 70-talet. Det är även tydligt att AHS tolkning av Solanas skott mot Warhol är att detta var planerat, att hon väntade på att Warhol skulle dyka upp. Vi får även en uppfattning om att Solanas, enligt AHS tolkning, uppfattade det som att Warhol inte tog hennes arbete på allvar och därför "slarvat" bort hennes manuskript till "*Up Your Ass*" med mening. Det framkommer även att Warhol, enligt AHS: Cult, menade att kvinnor främst borde använda sig av sitt utseende. Warhol: "- Oh Valerie. You know women can't be serious artists" När Solanas skjuter det sista skottet mot Warhol hör vi henne säga "- You had too much control over my life. Down with the patriarchy. Suck my dick, Warhol". Detta är en referens till vad Solanas angav som anledning till polisen i den verkliga skjutningen mot Warhol (History Story, 2019).

Vi tänker att citatet då Warhol menar på att kvinnor inte kan vara "artists", utöver att vara relevant till den faktiska händelsen, även är en anspelning på karaktären Meadow som tidigare i säsongen uttrycker att hon hade velat bli konstnär men lät bli på grund av praktikalitet. Vi tänker, utifrån vad Meadow senare uttrycker, att grunden till att hon inte vågade följa sin konstnärsambition härstammar ur pressen som sätts på kvinnor i det patriarkala samhället. Som motstånd till den historiska tesen att kvinnor inte är intellektuella och skapande subjekt som har genomsytrat såväl samhälle som akademi, har kvinnor behövt konstant bevisa sin ställning som lika mycket värd genom att göra mer än sina manliga motparter - vilka inte har samma kulturella press på att vara framgångsrika både i karriären och hemmet, och vi tänker att det är detta som Meadow har internaliserat när hon uttrycker att hon känt sig handlingsförlamad på grund av samhällets förväntningar av kvinnor att klara av allt;

I'd built up a wall of housewives and drag races to anesthetize myself from all the shit in the world. But I hated feeling helpless. Hated myself for being so weak, trapped by feminist expectations. Everyday faced with the failure that I wasn't a successful boss bitch, that I had no loving husband and 2.5 kids at

home to bake a goddamn casserole for, that I was nowhere near having it all. And this rage began to build and fester and burn, until Kai finally set me free. (Meadow Wilton)

Meadow, som är en rätt osäker individ med dåligt självförtroende och som brottas med internaliserad sexism, är ett tydligt exempel på hur Kais - och därmed alternativhögerens - retorik kan få människor att göra saker de aldrig annars skulle ha gjort för en ideologi de kanske inte ens tror på speciellt mycket. Här visas även tydligt hur Meadows hat riktas åt feminismen som har satt så höga förväntningar på kvinnor att lyckas inom patriarkatet, istället för att rikta sin ilska mot den underliggande problematiken - patriarkatet. I Meadows fall får hon den bekräftelse hon alltid strävat efter från samhället som begränsar henne från Kai istället - han bekräftar att hon *är bra nog* vilket vi tänker är en validering hon aldrig tidigare fått från samhället som hela tiden kritiserar kvinnor vilken bara har byggt upp hennes ilska som till slut kulminerar i att hon tar sitt liv på Kais order; för hans skull.

DEL 2 – BEBE OCH SOLANAS

Tid: 14:35 - 35:13

Ivy öppnar dörren till hennes och Ally's restaurang. Utanför står Beverly som frågar om de har stängt idag, och underförstått kan ha en privat konversation på restaurangen, vilket Ivy svarar att de har på måndagar. Hon undrar vad som var så viktigt att Beverly ville att de skulle mötas där. Inne i restaurangen är, förutom Ivy, bara Winter. Beverly går in och efter följer en kvinna som tidigare under avsnittet presenterats för publiken som Bebe (Frances Conroy) men som Ivy och Winter aldrig sett. Ivy undrar vem detta är och får svaret Bebe Babitt av Beverly samt att hon är där för att hjälpa dem. Bebe menar att kvinnorna i lokalen satt sig i en krånglig situation och Ivy undrar om Bebe inte borde prata med Kai istället. Beverly uttrycker bestämt att det ska hon inte och fortsätter sedan med att uttrycka sitt missnöje med Kai:

We thought this whole thing would get us some damn respect. He promised us a seat at the table, but now that he has this bullshit seat and national fame, he's doing what men always do: - push the women aside. (Beverly Hope)

Bebe fyller i och menar att “- History may change but herstory always repeat itself”. Winter håller med och förklarar att män får kvinnor att rösta på dem för att sedan underminera deras rättigheter genom att till exempel ändra abortlagstiftningen när de fått makten. Beverly vill att Bebe berättar för de andra kvinnorna vad hon tidigare fått höra. Bebe börjar prata om Valerie Solanas. Hon berättar att Solanas var hennes livs kärlek, att hon var en konstnär, intellektuell,

författare och visionär. Winter avbryter henne när hon hör namnet och menar att hon hört talas om Solanas under sina feministiska studier, att det var Solanas som sköt Andy Warhol och att hon verkar ha varit galen. Bebe svarar Winter att världen var galen, inte hon. Att Solanas var den enda som egentligen var frisk och att kulorna hon sköt mot Warhol var de första i en kommande revolution.

Vi ser återigen en text med tid och plats: Chelsea Hotel, New York 1967. Vi hör samma skottljud som vid tidigare text med tidsangivelse, en tydlig ljudövergång för att binda samman de olika delarna som berättar historien om Solanas. Bebe börjar berätta om Valerie Solanas och vi tar del av den genom film på samma sätt som i avsnittets första scen, men med Bebe som berättarröst. Hon berättar att Solanas utnyttjades sexuellt som barn, att hon skrev SCUM-manifestet och att hon brukade läsa ur detta på Chelsea Hotel. Enligt Bebe var "the scum manifesto was the first time someone had clearly laid out the radical thesis that men were the real problem in society." Vi får se hur Valerie Solanas läser högt ur SCUM-manifestet på hotellet inför ett antal kvinnor, däribland en ung Bebe Babitt som menar att det var här hon träffade Solanas för första gången. Bebe fortsätter berätta att dessa kvinnor senare bildade en kult som de kallade detsamma som manifestet, SCUM. Bebe menar att detta skulle vara en förkortning av "Society for Cutting Up Men". Kulten skulle bestå av kvinnor och män som inte ansågs vara ett lika stort hot, vilket i praktiken innebar två homosexuella män och ett antal kvinnor. Männerna som deltog fick svära sig som lägre stående än kvinnorna och i en rituell bekännelse berätta att de var så kallade "Turds".

Att Bruce och Maurice, som beskrivs som "creeps, masochists and homosexuals" tillåts vara med i SCUM-rörelsen visar ett tydligt exempel på hur maskulinitetsteorier appliceras och en hegemonisk maskulinitet kan upprätthållas genom skapandet av den Andre - tillochmed hos de som är emot patriarkatet. Här ges uttryck för hur även SCUM-medlemmarna ser på feminiserade män som mindre manliga accepterade därmed deras involvering för att de kunde vara ett gott föredöme för män att "de-man themselves".

Bebe menar att det senare utvecklades en plan där SCUM skulle starta en revolution för att förändra kvinnors ställning i samhället. Detta genom att mörda män som inte erkände kvinnor som högre stående, men de skulle inleda revolutionen genom så kallad "couple busting" där de

dödade både män och kvinnor som umgicks som par. Bebe menade att tanken bakom detta var att visa det olönsamt att stå på männens sida. Hon förklarar vidare att kvinnorna förbereddes av Solanas för att kunna utföra dessa mord. Bebe fick sedan veta av Solanas att de kommer få ett tecken på som visar när detta skulle inledas, men att det skulle innebära att Solanas själv inte skulle vara närvarande vid de första mordena. Detta eftersom det som skulle utgöra tecknet skulle leda till att Solanas spärrades in. Tecken visade sig sedan vara Solanas skott mot Andy Warhol vilket ledde till att Solanas sattes på "Matteawan State Hospital for the Criminally Insane". När detta inträffade fortsatte hon leda kulten inifrån sjukhuset medans resterande kultmedlemmar började begå mordena på par för att inleda den omtalade revolutionen. Dessa visar sig, under tiden Bebe berättar, vara de mord som vi känner till som Zodiac-mordena. I Bebe's berättelse framkommer även att mordena oftast utförs med kultmedlemmarna iklädda likadana gröna mantlar eller kappor med huvor i sammetstyg.

Bebe fortsätter berätta att någon senare tar på sig skulden för mordena och skriver brev med gåtor till tidningarna, varav mördaren blir känd som "Zodiac". Detta gjorde, enligt berättelsen, Solanas ursinnig och vi ser att hon ringer från sjukhuset till Bebe och menar att en man försöker ta åt sig äran för deras arbete. När Bebe menar att SCUM borde ta på sig mordena istället för att förhindra att det fortsätter ske skriker Solanas att detta inte kan göras innan de mördat 1000 offer. Bebe berättar vidare att Solanas släpps efter en tid och återigen möter hon de andra i SCUM på Chelsea Hotel. Vi ser Solanas som talar om att detta svek beror på att hon och de andra släppt in män i kulten. Vi tolkar detta som att karaktären Solanas här menar att inga män, oavsett förhållande till maskulinitetsnormer, går att lita på. Hon anklagar en av de homosexuella männen i kulten, Maurice (Ryan Alvarez), för att vara "Zodiac". Men när den andra mannen i kulten, Bruce (Miguel Sagaz), också anklagar samma man, som även är dennes partner riktar Solanas om sitt fokus till Bruce. Solanas menar att detta, tillsammans med att den klocka som Bruce bär är av det märke som namnet Zodiac anses vara sprunget ur, är bevis för att Bruce är den som faktiskt är Zodiac. Bruce erkänner då och Solanas hugger honom med en kniv i könet. Han blir sedan ritualistiskt mördad med en mängd knivhugg av alla kultens alla kvinnor. Polisen hittar Bruce's kropp styckad och placerad på ett sätt som tydligt representerar det tecken som förknippas med Zodiac. Bruce's könsorgan anträffas placerat i dennes egen mun. Vi ser sedan Solanas på polisstationen där hon försöker ta på sig skulden för Zodiac-mordena trots allt och berätta om SCUM i en förhoppning att detta ska fortsätta revolutionen, men att polisen inte tar

henne på allvar. Solanas menar att polisen inte ska underskatta kvinnors raseri varav polisen hon pratar med svarar att det gör han inte eftersom han varit gift i 20 år. Detta gör Solanas än mer ursinnig. Bebe berättar vidare att det blev som att Solanas begått århundradets kupp men att ingen brydde sig och att detta drev Solanas till vansinne. Vi ser Solanas hålla mer och mer osammanhängande monologer medans medlem efter medlem lämnar rummet och därmed kulten. Till sist lämnar även Bebe Babitt. Hon menar att hon inte kunde se på när Solanas drev längre in i vansinnet och att Valerie tillbringade resterande av sitt liv ensam på samma hotellrum, där hon senare också avled med grava vanföreställningar. Vi får se en av de senare vanföreställningarna Bebe menar att Solanas haft där en imaginär Warhol avbryter en mycket psykiskt sjuk Solanas som sitter vid sin skrivmaskin. Solanas och den imaginära Warhol för en konversation om vilken inverkan Warhol och skjutningen har haft och kommer att få i och kring hennes liv.

Solanas: - When they hear the name Valerie Solanas, they think "Andy Warhol." You've taken my art. You've taken my life. You've taken my motherfucking legacy.
Den imaginära Warhol: - Who are you kidding? Shooting me will be the only thing you'll be remembered for. (Konversation mellan Solanas och den imaginära Warhol)

Efter Bebe's berättelse om Solanas menar kvinnorna på restaurangen i seriens nutid att Solanas dog ensam, precis som Meadow och att båda dessa kvinnors psykiska hälsa påverkats av män som "twisted their minds". Beverly säger att kvinnorna behöver slå tillbaka och att denna gång ska de inte missa. Vi ser här den andra sidan av de radikala rörelserna som AHS använder som skräckexempel. AHS: Cult skapar en fiktiv kult som utgår från SCUM-manifestet och kallar även denna för SCUM för att kunna jämföra denna med Kai's kult (som senare kallas FIT, Fear is Truth). Detta både genom att likställa radikaliseringsen mellan dessa kulter, men även skapa en kontrast. SCUM blir en kult av radikalfeminister i kontrast till den fiktiva kulten FIT som tydligt hämtar inspiration ifrån kulter som letts av män, framförallt the Manson Family. Vi ser även ett tydligt exempel på hur AHS som serie använder faktiska historiska händelser sammanvävda med fiktion för att skapa ett skräckscenario. De två fiktiva kulterna, SCUM och FIT, är baserade på verkliga historiska händelser och personer, men representerar i denna säsong två sidor av samma mynt. Två kulter som skapas med raseri som grund, en ur radikalfeminismen och den andra ut mens right aktivismen. Vi får även en tydligare förklaring av problematiken kring att kvinnor, som Solanas, blir tätt förknippade med män, som Warhol. Tanken AHS här för fram är att Solanas livsverk blir bortglömt och att hon istället blir sammankopplad med det av en man, Warhol, i och med skotten. Denna sammankoppling sker

senare även med Ally och Kai när Ally har gått ur kulten och ger sin in i politiken att väljarna konstant kopplar henne till honom - vilket plågar henne, att alltid bli ihågkommen för en man snarare än sina egna åstadkommanden. Detta har vi noterat har en återkoppling till verkligheten precis som så mycket annat i AHS - Hillary Clinton och Donald Trump är ett typiskt exempel av detta, och exempelvis efter att A Voice for Men gjorde en cyberstalking kampanj mot feministen Chanty Binx vilket resulterade i att ‘her face has become ubiquitous in anti-feminist memes’. (Ging, 2017; 647). Detta tänker vi har paralleller till hur män alltid blir ihågkomna för sina bästa handlingar och kvinnor sina sämsta - som hur Valerie sedermera alltid blev ihågkommen som, som Winter uttryckte det i säsongen, ‘the one who shot Andy Warhol [...] She was one crazy bitch.’

DEL 3 – HARRISON DÖR

Tid: 39:49 - 42:28

Harrison och Ivy går tillsammans in i Ivy och Ally's restaurang. Harrison pratar om att Kai inte vet något om vad som ska ske och tror uppenbart att de ska ordna en överraskningsfest för Kai som vunnit en plats i stadsfullmäktige. Harrison pratar vidare om att han vill göra en järntron, som den i tv-serien *Game of Thrones* (2011-2019) till Kai, vilket Ivy anmärker på som att detta låter lite väl mycket. Harrison viftar bort Ivy's kommentar med att hon väl ändå inte vet någonting om något. När de kommer in i restaurangens stora rum undrar Harrison var alla är och han får veta att överraskningen är att han den som ska överraskas innan han får ett slag i huvudet. Nästa bild visar hur Harrison ligger fastbunden i kylrummet där köttet på restaurangen förvaras. Winter, Beverly och Bebe står i en halvmåne runt honom och Ivy håller en köttsåg ovanför honom. Han undrar vad de vill varav kvinnorna svarar att de vill ha information. Han får sedan en rad frågor om vad som hände med Meadow och om han, som Kai påstått för Winter tidigare, menat att kulten borde heta ‘Men lead, women bleed’. Winter vill veta om Harrison sagt detta, oavsett om det var allvarligt menat eller för att imponera på, som hon uttrycker det, deras nya ‘SS wannabe boyfriends’, vilket här syftar på de vi kallar ‘blåskjortorna’. Harrison berättar att han visste att det var planerat att Meadow skulle försöka få Ally att rädda henne, men att han inte visste att hon sedan skulle skjuta sig själv. Han menar dock att hennes död trots allt var betydelsefull och att han aldrig yttrat de ord Winter nämner. Beverly säger att Harrison borde ha vetat tillräckligt om hur det känns att vara en utsatt grupp och därmed inte låtit kulten utvecklas till att kvinnorna har mindre makt än män. Hon menar att Harrison borde vetat bättre

i och med att han är en homosexuell man. Harrison skriker att han är en man och Ivy svarar genom att skrika “- And we are SCUM!” samtidigt som hon startar den elektriska köttstågen och för ner den över hans buk så att blod sprutar åt alla håll. Ivy, som tidigare verkat mycket obekvämt med mordet de utfört i sekten, ser nu ut att snarare fyllas med glädje medan de andra kvinnorna omkring henne allvarligt ber henne att avsluta lidandet, vilket hon gör.

Vi ser här att den fiktiva kulturen “SCUM” nu implementerats i seriens nutid. En radikalfeministisk kult byggd på raseri är nu mer eller mindre i krig med Kai’s kult, FIT som nu antagit en tydligare riktning gentemot de åsikter “mens right movement” står för och den de kulturen, ledda av män, som vi sett genom den verkliga historien. Båda de fiktiva kulturen bygger, som redan nämnts, på makten som finns i känslor som raseri och skräck. Vidare visas hur även kvinnorna i serien utgår från de teorier om maskulinitet som Connell (1995) beskriver då de uttrycker att Harrison är marginaliserad som gayman. Precis så som även Valerie, sitt maskulinitetshat till trots, också kategoriserade avvikande män som feminiserade. Vi ser här hur Harrisons utveckling till radikaliserad inom FIT har gått långt när hans sista ord blir att bekräfta att han *är en man* som om det vore det absolut viktigaste i livet - här ignoreras allt annat kvinnorna uttryckte till honom om hur han har behandlat dem är lika dåligt som han har blivit behandlad hela sitt liv av patriarkala strukturer och hans enda fokus blir på kommentaren om honom som marginaliserad och således inte fullt ut man.

2.1.8 AVSNITT 8 – WINTER OF OUR DISCONTENT.

DEL 1 – SAMUELS HISTORIA

Tid: 30:23 - 36:35

Polisen Samuels (Colton Haynes), som varit en del av kulturen sen den startade, historia lyfts fram genom att Samuels själv berättar om sin bakgrund för Winter. Vi får en kort förklaring till hur Samuel träffade Kai för första gången i sitt yrke som polis. Vi får även förstå att han, istället för att arrestera Kai som sålde recept på narkotika, tvingar Kai att löpande ge honom en procent på detta. När vi sedan, i Samuels återblick, ser hans hem förstår vi dels att han har svårigheter med att ha sex med kvinnor samt att han har sympatier högerextrema sympatier, det sistnämnda genom att nazist regalia syns i montrar i hemmet. Berättelsen lyfter hur hans homosexualitet och kvinnohat formas om till att handla om styrka och manlighet. Vi ser en hur han, för att

undvika stämpeln "homosexuell" anammar han idéer om identitet som Kai formulerar för honom.

There's no such thing as gay or straight. You have to lean into your masculinity. It's... it's like electricity. The positive and negative, the flow. When the circuit is complete, the power flows. You become stronger, plugged in. With a man... there's no energy drain. You're building on one another, exponentially. You've been giving it up your whole life. It's time you get some back. (Kai Anderson)

Det blir också Samuels sätt att ansluta sig till kulten och Kai blir nu hans ledare. Detta följs sedan upp av en scen där Samuels blir skjuten av Winter efter ett våldtäktsförsök och hon kallar honom för "Turd", vilket tolkas som att hon nu uppfattar sig som en del av SCUM snarare än FIT.

Winter: - Dude, you're totally gay.

Samuels: - You're missing the goddamn point. It's much more complex than that.

Winter: - It's as simple as you like dick! (Konversation mellan Samuels och Winter)

Vi tänker att Samuels verkar ha underliggande homofobiska tankar och denna misstanke bekräftar när vi får se nazistmemorabilian i hans hem då homofobi är vanligt inom vit-makt-rörelser. Detta då den feminiserade homosexuelle mannen ses som mindre värd - kan tänkas botten i (extremhöger) tankar om biologi, att män är män och kvinnor är männens instrument för förökning. Det visar sig att Samuels försöker ha sex med kvinnor, vilket han beskriver att han gör på löpande band och att han kan ha flera kvinnor på en och samma dag, för att bekräfta sin heterosexualitet. Vi tänker att hans extrema åtgärder, som innebär att han tar till med våld för att kunna genomföra heterosexuella samlag, grundar sig i kompulsiv heterosexualitet och internaliserad maskulinitet, av vilket han upplever hat och skam för sin egna otillräcklighet som man och externaliserar denna rädsla. Kai talar här till Samuels på liknande sätt som med tidigare rekryterade; utifrån deras egna behov och känslor av otillräcklighet och ger Samuels en väg ut ur sitt självhat genom att vända hans sexuella behov till något positivt. Kai menar på att Samuels behöver män, inte kvinnor, då han uttrycker att sådana kategorier inte skulle existera. Kai beskriver hur sex mellan män bygger upp *power* emedan sex med kvinnor är som en urladdning av batterier - de bara *tar*. Här upplever Samuels, kanske för första gången i sitt liv, att den han är som person inte är *fel* och att det snarare är samhället som är fel som fått honom att tro att sex med kvinnor vore något eftersträvänsvärt. Detta resonerar hos Samuels då man tar hans egna tro till heteronormativitetens biologiska funktioner men ändrar det. Liknande tankar finns inom manoscen, som till skillnad från andra högerextrema rörelser har, inom vissa sfärer, en acceptans och till och med beundran för homosexuella män då dessa inte är *förhaxade av*

kvinnors sexualitet (Ging, 2017; 651). Gaymäns "ability to resist the lure of pussy" leder till att de har möjligheten att bryta sig fria och göra något av sitt liv. Gaymän blir, i dessa sfärer, frihetskämpar som kan uttala sig emot feminismen. Detta då kvinnor ser dem som *fellow victims* eftersom de också är marginaliserade i patriarkatet, och således kan homosexuella män säga sådant som heterosexuella inte kan - vilket är avgörande i motståndsrörelsen till feminismen. (Ging, 2017; 651). Det vi egentligen ser i den här kontexten är hur Kai, precis som manosfär-anhängarna, utnyttjar marginaliserade maskuliniteter för sin egna agenda - precis som han tidigare gjorde med Harrison.

2.1.9 AVSNITT 9 – DRINK THE KOOL-AID.

DEL 1 – KOOL-AID

Tid: 17:36 - 23:15

Kai har bett om att det ska hällas upp Kool-Aid till alla i kulten och håller ett tal om tillit och Jonestown samt om att bli "astral beings". Kvinnorna är nu en egen liten grupp i mitten som tvingas till saker av männen medan männen är som en armé som håller koll på varandra och kvinnorna. Alla ska dricka, "inte bara kvinnorna" säger Kai. De som inte vill - vilket visar sig vara en person - blir skjuten. Hur uppmaningen från Kai att inta drycken ser ut är olika utifrån binärt kodat kön. Kvinnorna som får drycken serverad blir mer eller mindre öppet tvingade att inta den medans männen, visserligen efter uppvisningen med hot om våld, uppmanas inta drycken genom att machonormer åberopas. Kai uropar "Boys!" och ljud som kan beskrivas som "testosteroniga" utrop utbryter innan drycken halsas. Det visar sig inte vara något i Kool-Aiden varav Kai utropar detta som på en fotbollsmatch. Kvinnorna i gruppen bryter ihop av den psykiska misshandeln detta utgör medan männen ser det som en del i deras macholojalitet. Kai pratar om att varför skulle han döda "oss" när han ska ställa upp i fler val. Han säger även att "dead men can't vote, except in Chicago" vilket är en anspelning på Trump kampanjens påstående om att valfusk utövades under 2016 års valkampanj genom att demokraterna skulle ha lagt röster för personer som inte längre var vid livet - hela kyrkogårdar var påståendet.

Scenen visar tydligt på den maskulinitetsnorm som genomsyrar kulten då männen befäster sin maskulinitet genom typiskt "manliga" praktiker; detta verkar även fungera som ett gruppsyck som får dem att dricka drycken. När de propsar på varandra, med undertoner som säger *titta på*

mig så manlig jag är - är inte du det? verkar de på sätt och vis utmana varandras maskuliniteter och att då dricka upp glaset blir ett manlighetsprov; inte kan man väl vara så mesig att man inte vågar dricka om alla andra gör det. Längden de är villiga att gå för Kais skull och på grund av grupptricket för att i slutändan bevisa för sig själva att de minsann är män visar på hur "kulten" verkligen har utvecklats till en kult; detta minner lite om hur alternativhögerens rekrytering går till - med gradvis radikaliserings till den punkt att ideologin i sig inte är det centrala utan det är den generella konsensus som gäller inom gruppen som är målet i sig. Således kan Kai få sina följare att göra extrema handlingar de aldrig hade övervägt utan dessa komplexa samspelande maktspel. Ett exempel på detta är när en anhängare pratar om att de inte får onanera (på order av Kai) vilket vi menar på hör ihop med hela tanken som Kai tidigare uttryckt till Samuels om hur kvinnor drar ut energi och vi tänker att den här sexuella avhållsamheten är närbesläktat med sådana tankar; att man skall avhålla sig även från sexuella handlingar, även på egen hand, blir här en extrem variant av det synsättet. Vi tänker att Kai har satt denna regel i system som ett sätt att kuva sina följare - en emaskulerande handling som ger honom dominans över de *mer feminina männen* som inte får hänge sig sina biologiska drifter; här får han sina anhängare att sätta Kais behov före deras egna. Anhängaren uttrycker även sedan att om Kai vill så skulle kan kastrera sig - "whatever you fucking want, Kai". På detta svarar dock Kai att det absolut inte är det han vill då "a man needs his balls to produce testosterone to make him strong and aggressive" vilket vi tänker är oerhört relevant till tankarna om de rigida, biologiska könsrollerna som alternativhögeren lyder till - en man definieras av sin sexuella förmåga, får sin makt utifrån den och detta har en tydlig koppling till den viktiga aspekten (för alternativhögeren) av biologiska funktioner som definierande faktor för ens värde.

2.1.10 AVSNITT 10 – CHARLES (MANSON) IN CHARGE.

DEL 1 – SISTA PRESIDENTVALSDEBATTEN

Tid: 00:00 - 02:53

En flashback till att Winter haft vänner över som är Hillary-supporters inför valet 2016 för att tillsammans se den sista presidentvalsdebatten. Kai är närvarande men hamnar i konflikt med Winters vänner, framförallt Riley (Sarah Yarkin), då de står för helt olika värderingar i form av liberalfeminism och trumpism. De slänger aggressiva ord emot varandra.

Kai: - You guys don't see it. Your precious Obummer has shielded you from what's really going on out

there.

Winter: - Right. Economic anxiety, aka. racism.

Kai: - People hate her. She's weak. Remember what happened a few weeks ago at the 9/11 memorial ceremony? She had to be carried to a car. Everyone knows it's early onset Parkinson's. They hate the sound of her voice, they hate the fact that she can't satisfy her husband. The world isn't this progressive, happy place you think it is, okay? People tolerated the black guy, but nobody wants a woman president. Not even other women.

Riley: - Who told you that? Your 4chan Pepe frog-fucking buddies? In between exchanging pictures of dead people and shit porn?

Kai: - You win if people turn out to vote. And nobody is turning out for that shrill, cuck bitch. Have you seen Trump's rallies? The passion?

Riley: - The passion of the angry white man. Boo-fucking-hoo for you.

Kai: - That's right! We've been humiliated and put down for too long. Trump is one of us! We will stand out bleeding in the rain and snow to vote for him.

Riley: - It is all about shame and humiliation for you assholes. You know, we should start some sort of, like, government program to get you all laid so you'll shut up. Yeah, you probably wouldn't even need to get fucked. Just some pretty girl smiling at you, telling you how important you are. You ever notice how all the alt-righters are young men? And none of them have girlfriends? (Konversation mellan Kai, Riley och Winter)

Denna scen i säsongen är full av anspelningar till manofären och alternativhögerens synsätt. Det första är hur Winter drar ett likhetstecken mellan ekonomisk ångest och rasism - detta helt i led med litteraturen vi tagit del av som behandlar alternativhögerens (och andra vit-makt-grupper) uppkomst vilket är ett svar på förändrade ekonomiska förutsättningar för den vite amerikanske mannen. Kais svar är en typisk retorik som motståndare till Hillary Clinton använde sig av under valkampanjen 2016 - att hon skulle vara sjuklig och därmed inte kapabel att leda USA - denna retorik har varit återkommande om Biden av trumpsupportrar under valkampanjen 2020 (NBC News, 2021). Detta sätt att se på ledare som i behov av att vara biologiskt kraftfulla och koppla fysisk kapacitet med mental har vi förstått är typisk för dessa rörelser. Vidare påpekar Kai Clintons röst vilket är ett vanligt sätt att trycka ned kvinnor på; historiskt och samtida jämförs kvinnors röster med gällhet och omogenhet vilket är ett stort samhällsproblem då dessa åsikter fäster sig omedvetet hos folk och kan resultera i en "gender congruence bias" mot kvinnor i traditionellt manliga maktpositioner. (The Conversation, 2016) Att sedan påpeka att hon inte kan tillfredsställa sin man sexuellt, vilket är en tydlig anspelning på ryktena om Bill Clintons kärleksaffär under Hillary och Bills giftermål, tänker vi även det är nära sammankopplat med dessa tankar om kön, sex och biologiska funktioner som värdeskapande inom extremhögeren. Kai uttrycker även hur Trump vann för att *angry white men* har blivit nedtryckta och förödmjukade tillräckligt länge vilket förstås som att det har lett till ilska *mot* Clinton och passion *för* Trump. Detta överensstämmer väl med de mönster vi sett av rädsla, ilska och aktion i serien. Kai ger efter konversationen Riley en käftsmäll varav han blir anmäld och dömd till anger management-samtal. Detta är, får vi senare veta, hur Kai dels möter

Bebe och dels rekryteras till hennes ideér om att föda ilska och på så sätt skapa en revolution som ska leda till kvinnors ökade makt i samhället. Kai tar sedermera idéerna och gör om dessa till sina egna på ett liknande sätt som MRA som växte fram ur radikalfeminismen.

DEL 2 – RALLY FOR KAI

Tid: 09:06 - 12:01

“Rally” för att Kai ska ställa upp i valet till senaten (nutid) där en variant av BLM protester motdemonstrerar. En demonstrant från motståndet frågar sig på den inspelade videon de gör var alla som kan hjälpa dem är när deras rättigheter dras in osv. Kai håller ett tal som påminner mycket om ett vit makt-tal till sina följare och det blir en “clash” mellan motdemonstranterna och Kai’s följare där Kai får en flaska med kiss kastad på sig (vilket påminner om kiss-kondomen han själv kastat tidigare) och scenen slutar med att Kai får pepparspray i ögonen varpå anhängarna sköljer rent hans ögon med mjölk. Att just mjölk används i scenen tror vi har att göra med mer än att det skulle vara bra för att lindra smärtan/skölja bort pepparsprayen då mjölk även används som en vikt-maktsymbol i vissa kretsar. Symboliken härstammar ur diskurser från 18- och 1900-talet då paralleller drogs mellan diet och ras. Just mjölk framförs också av dagens vit makt-förespråkare som något “typiskt för arier” att konsumera. Detta då det påstås att människor från olika delar av världen tål att konsumera mjölk i olika utsträckning. Inom delar av vit makt-rörelsen framstår därför mjölkkonsumtion som förknippat med styrka och att “bli stark”. Det finns tydliga kopplingar mellan dessa tankar och alternativhögerens framväxt som grundas på rädslor av samhällets utveckling - hotet som upplevs från invandrad arbetskraft. “Milk is the new, creamy symbol of white racial purity in Donald Trump’s America” (Stănescu, 2018; 104).

2.1.11 AVSNITT 11 – GREAT AGAIN.

DEL 1 – VALDEBATT TILL SENATEN

Tid: 35:47 - Eftertexter

Ally och en annan kandidat till senaten, en man, debatterar i en biosalong. Ally har en byxdress som dels anspelar på Hillarys kläder under valet 2016 och de samtal om detta som fördes på nätet ex. bland trumpister och dels på en återkommande debatt om “starka kvinnors” klädval. Hon har även samma typ av frisyr som Hillary, trots att hon själv i valet 2016 inte känt tilltro

till Hillarys framställning. Ally tar upp begrepp som “snowflake” och “mansplaining” i debatten då hon uttrycker att hon är trött på att kvinnor blir dumförklarade och kallade för snöflingor, varpå hon uttrycker att ‘tillsammans är vi en snöstorm...’

Kai dyker sen upp (och kallar sig “council man Kai Anderson”) och hotar Ally med pistol varpå ett flertal i salen reser sig och visar att de är en del av hans kult och barrikaderar utgångarna beväpnade. Just detta tänker vi är en anspelning på de mass shootings som har ägt rum i biosalar i USA av högerextremister. Kai påbörjar en rant om att hon är en symbol som han skapat, vilket påminner om hur Solanas tidigare sett en imaginär Warhol berätta att ingen kommer komma ihåg henne. Han fortsätter ranten med att människor idag visar ilska först när deras symboler tas ifrån dem. Han menar att Ally är en symbol för att kvinnor kan vinna och att hon kan användas som ett argument för kvinnor mot “deras män”. Detta tolkar vi som ett mycket heteronormativt synsätt, och att Kai menar att den kampen framstår som möjlig att vinna, vilket han motsätter sig. Han menar att kvinnor ska “veta sin plats”, att hon borde förstå vilken denna plats är och göra en “jävla macka” till honom. Detta liknar konversationen Kai hade med Winters vän Riley i samband med den sista presidentvalsdebatten. Det kan därmed tolkas som ett sätt för honom att förändra utgången av den argumentationen, utöver det tydliga målet att sätta Ally och alla kvinnor på plats och att återta makten.

Ally svarar Kai och håller en monolog om att han har fel och att det finns något som är farligare än en humiliated man, nämligen “a nasty woman”, vilket vi tänker anspelar på hur jargongen om Clinton gått av hennes motståndare. Beverly skjuter därpå Kai. Vi får se ett nyhetsinslag som berättar att Ally får 80% av de kvinnliga rösterna i valet och väljs in till senaten. I debatten ställs dessa två poler av debatten som Ally och Kai representerar emot varandra och kan tolkas som en alternativ utgång av valet mellan Trump och Hillary 2016.

Serien avslutas med att Ally pratar med Oz som ska sova, om att hon ska gå på ett möte med “mäktiga (empowered) kvinnor som kan påverka systemet”. Oz undrar om de är som Kai. Ally säger att nej, inte som Kai, “Never like Kai”. Vi ser att Ally tar på sig en likadan utstyrsel som SCUM- kulten använde för sina möten. Här är säsongen slut.

2.2. AVSNITTSSUMMERING

Under säsongen har vi fått följa hur karaktären Kai startar sin kult (FIT), rekryterar människor från, eller som identifierar sig med, mer eller mindre utsatta grupper samt hur han använder detta som en drivande faktor för att uppnå makt. Simultant har vi fått följa utvecklingen av de karaktärer som berörts av Kai's kult. Under säsongen har även en motpol presenterats i form av progressiva krafter och sedermera även av den fiktiva kulten SCUM.

Under seriens första två avsnitt får vi en tydlig sammanfattning av dessa karaktärer samt hur deras koppling till det politiska läget, USA efter valet 2016, ser ut. Vidare följer vi dessa karaktärers möte med Kai och kulten FIT's uppbyggnad där avsnitt fyra ger en tydligare förklaring till hur dessa personer har kunnat rekryteras till Kai's syften. Detta ger även en inblick i hur och varför de rekryterade medlemmarna kunnat utföra fruktansvärda handlingar under Kai's inflytande, i kultens namn. Vi får en inblick i hur Kai's historia ser ut under avsnitt fem vilket ger oss en vidare förståelse för de motiv och den radikaliserings som han själv genomgått och hur detta påverkar de händelser som följer. Detta kopplas sedan samman med hur den fiktiva versionen av Valerie Solanas presenteras i serien under avsnitt sju där vi även får en förklaring till hur säsongen använder SCUM som en polariserande kult till Kai's FIT. Vidare följer vi hur dessa kontraster interagerar och även hur Kai blir ett offer för sin egen makthunger när han framför allt under avsnitt åtta till och med elva utvecklar ett storhetsvansinne och en än mer paranoid verklighetsuppfattning, vilket resulterar i att en del av de tidigare rekryterade medlemmarna går emot honom. Detta, tillsammans med att offer för FIT's gärningar och att samhällets rättsväsende till slut agerar, leder till hans undergång i avsnitt elva. Under det sista avsnittet får vi se hur Kais försök att återta den makt han förlorat istället stärka de krafter han själv motsätter sig.

3. SLUTDISKUSSION

3.1 FEAR – FEMINISM, EMASCULATION, ANGER & RAGE

Utöver att AHS: Cult är en skräckserie med typiska skräckfilmselement, är även termen skräck central. Skräckretoriken börjar redan i avsnitt ett då Kai håller sin monolog om hur skräck är vad människor behöver. Vi börjar senare att förstå vad han menat med detta när han, i avsnitt fem, uttrycker sig om när kulten har spridit tillräckligt mycket skräck: Kai: ''- [When we] cause enough panic and fear, the sheep are gonna turn to their leaders to save them.'' Kais taktik är alltså att upprätta skräck i samhället för att sedermera bekräfta människors farhågor, och mycket likt alternativhögerns rekrytering online, få människor att projicera dessa rädslor på sådant som passar hans agenda. Kai menar på att detta är ett grepp som använts genom historien: Kai: ''- great men and women have been weaponizing fear forever''. För att kunna sprida sin skräckpropaganda tar han hjälp av nyhetsreportern Beverly, då Kai menar på att det behövs en budbärare - ''someone to give that fear a name''. De sprider således sin skräckpropaganda genom att vrida fakta och manipulera vad som visas på nyheterna, vilket är ett vanligt tillvägagångssätt för alt-right-grupper. Begreppet "fake news" och "alternativa fakta" blev till under Trump-administrationen och uppluckringen av vad som räknas som vedertagen kunskapsproduktion har varit till nytta för extremrörelser eftersom detta ökat möjligheten att övertyga människor om sin ideologi/agenda. Många av dessa pseudovetenskapliga ideologer sprids via den så kallade manosfären, men även plattformar som inte är så alternativa, som t.ex. Facebook, genomsyras idag av alternativa fakta och konspirationsteorier samt pseudovetenskap. Även detta reflekteras i säsongen då Kai, när han blir ifrågasatt om var han fått sina felaktiga siffror om våld som han propagerar för, rycker på axlarna och svarar att han läst det på Facebook – som om det vore en självklar och objektiv plats för inhämtande av information. Därmed blir de konspiratoriska elementen vi ser i verkligheten centrala delar av skräckpropagandan Kai sprider. Att sprida skräck i samhället har dock ingen funktion om man inte sedan kan få folk att agera, vilket Ally i serien uttrycker väl hur *fear* kan vara en drivkraft till något annat; ''- Those fears were filling a hole I had inside me. And you can't take those fears away without filling that hole with something else. So I chose revenge.'' Skräcken hon fått uppleva behövde således fyllas av något annat vilket blev hämnd, rotad ur ett hat och en ilska. Vi ser en tydlig koppling mellan skräck och ilska genom hela serien. Om skräcken är startskottet är ilskan den som gör mål. Detta då en befolkning i skräck är handlingsförlamad om de inte vänder känslorna för att projicera dessa på sin omvärld istället och agera emot det.

För att kunna förstå hur ilska kan agera som en så extrem drivmotor till aktion, är det viktigt att förstå "the additive model for oppression". Den utgår från ett jämförande av offerstatus där man rangordnar vem som är mest utsatt och därmed höjer sitt egna lidande till mer genom att delegitimisera andras utsatthet. Ett erkännande av andras lidande skulle här ta bort från ens fokus på sin egna agenda – vilket, med denna logik, skulle innebära att man själv blir än mer utsatt (Rothermel, 2020; 732-733). Därmed infinnas samma praktiker som genomsyrar alternativhögern – man gör "Andra" (Others) ansvariga för ens egna lidande vilket skapar en cykel av polarisering. Detta Othering utgörs inom sådana sfärer, som tidigare konstaterats, av en rädsla för att förlora sin maskulina överordnade status i samhället genom vad som anses vara emaskulerande praktiker – såsom den upplevda feminiseringen av individer och samhället i stort. Dessa Andra utgörs i den alternativa högern av feminiserade (emaskulerade) människor men främst av feminister och därmed är det framförallt deras lidande som görs illegitimt (Rothermel, 2020; 734). Svaret på detta blir en riktad ilska, en rättfärdigad (och rationell) "pure rage" som kan föda förändring åt ens utsatta grupp (Rothermel, 2020; 731). Denna distinktion mellan begreppen anger och rage är genomgående i serien. Beverly uttrycker, precis innan hon går med i FIT hur dessa är olika: "- It's not like anger. Everyone feels that. It feels like wanting to be the last person on earth, because that way you got to watch every other son of a bitch die before you". Därmed ser vi även hur denna ilska, orsakad av farhågor om att vara ojust behandlad, eldar på incitamentet att vilja göra något åt saken. Trots att Kai själv är medveten om vilken katalysator ilskan kan vara trivialiserar han kvinnors ilska vid flera tillfällen i serien, vilket är ett vanligt fenomen i samhället generellt. Exempelvis när Kai, efter att ha fått höra legenden om Anat menar på att "kvinnor har överreagerat sedan tidens begynnelse". Likaså när han konfronteras med Bebe, som menar på att han misslyckats med det enkla jobbet att "unleash female rage" och Kai svarar att: "- I want women mad. Popping off, losing their minds, getting hysterical. But women can't run things. They're too emotional, irrational". Här visar han tydligt hur kvinnors känslor kring ilska och raseri inte är att jämföra med "rage" såsom det uttrycks i serien i övrigt; kvinnors "rage" jämförs med hysteri och irrationalitet och benämns oftare som "anger" snarare än "rage" vilket verkar vara reserverat för männens "rättfärdiga" känslor - den rena versionen av raseri som kan rättfärdiga annars orättfärdiga handlingar. Detta till trots resulterar Kais skräckpropaganda i en ilska hos kvinnorna i serien som till sist blir hans död.

Inspirerade av Valerie Solanas och radikalfeminismens predikande om våld och raseri som revolutionärt verktyg, vilket ‘‘urged women to learn the meaning of rage, the violence that liberates the human spirit’’ (Third, 2006; 116), så slår kvinnorna tillbaka med samma medel som män har gjort. Därmed finner vi det tydligt att ett skräckscenario i AHS är att kvinnorna behandlar män såsom de (männen) behandlat kvinnor. ’’- Talk doesn't work with men. The only way to win is to anti-assimilate and play their game. To do to them what they have been doing to us since the dawn of time’’ (Karaktären Valerie Solanas, avsnitt 7). I nyttjandet av sin ilska framstår därmed den radikalfeministiska visionen som apokalyptisk enligt Amanda Thirds tankar kring konstruerandet av *den kvinnliga terroristen*. (Third, 2006; 116-122). Third menar på att i Utopier konstruerar man en homogenitet som är kännetecknet för utopin, mycket liknande det vi har sett om konstruerande och tankar om *ett folk* inom alternativhögern och kring kulten i säsongen. För att *göra* denna utopiska homogena grupp krävs görandet av Andra (Others), och i detta Othering uppstår möjligheten (risken) för genocide; likadant ger de binära motsättningarna av man och kvinna upphov till möjligheten/risken av ett ‘‘sexocide’’ (Third, 2006; 121-122). Med detta i åtanke ser vi hur både Kais kult och Solanas SCUM-medlemmar möjliggör för katastrofala konsekvenser i sitt rigida uppdelande av män och kvinnor. Sexocide benämns i Valerie Solanas manifest då hon, med förintelsen (holocaust) som grund, beskriver hur män (borde) kunna gå till ‘‘the nearest friendly suicide centre where they will be quietly, quickly and painlessly gassed to death.’’ (Third, 2020; 120) och Kais kult planerar att mörda tusen gravida kvinnor samt deras ofödda barn för sin sak - inte helt olikt Solanas apokalyptiska mansutrotning.

Vi tänker att om den maskulina hegemonin skapas utifrån vem den Andre är, om nu män är de främsta offren (genom emaskulerande praktiker) och kvinnor är de främsta förövarna – och om konstruerandet av en apokalyps, en sexocide, är beroende av Othering - är Solanas sexocide otänkbart att ske utan den maskulina hegemonin. I och med detta menar vi att alternativhögern är en produkt av sina egna praktiker – deras Othering är vad som möjliggör för en feminism som skulle kunna utsätta dem för samma saker de utsatt feminiserade för. Således är männens rädsla att bli behandlade som de behandlar kvinnor och detta är den ena centrala skrällen i AHS: Cult. Med sin egen fear&rage-retorik, vars ultimata mål är dominans, skapar de ett gensvar hos kvinnor – kvinnor som varit utsatta för den skräck det innebär att vara en ickeman;

att inte vara lika mycket värd - som då tar till med *rage* för att slå tillbaks med på samma premisser vilket aldrig hade skett om de inte blivit marginaliserade av män från början.

För att styrka denna tanke vill vi lyfta fram ett citat av Bebe Babitt i avsnitt 10;

I'm an old-school, OG feminist. And do you know who my favorite politician of all time is? Donald J. Trump. For thousands of years, mankind has built civilization with a single intention: to keep woman contained. Face down, ass up. Compliant. Donald Trump cannot tie his dick-tripping ties correctly, but Hillary gets attacked for her goddamn hideous St. John pantsuits. And with every catcall, every put-down, every slap and pass-over at work, the anger compounds. As the orgasm inequality builds, so does the rage. We are sitting on the biggest bomb the universe has ever seen. Do you know what it is, Mr. Anderson? Female rage. The patriarchy has dammed it up for millennia, and Donald J. Trump is the first world leader to start hammering away at that dam. With every tweet, with every eye-roll, every pussy grabbed, he is slowly releasing the fury. (Bebe Babitt)

Därmed föder den hegemoniska maskuliniteten och de patriarkala strukturer vi har i samhället en grogrund för radikaliserings åt båda sidor. Detta menar vi på är den andra centrala skräcktesen som säsongen för, då det som förmodligen resonerar mest hos tittaren är hur *alla* kan bli indoktrinerade till att begå våldsamheter och terror. Samhället i stort vill gärna hitta en anledning till att sådana här saker sker vilket ofta skylls på mentala sjukdomar eller annat, men sanningen är att vem som helst är kapabel att radikaliseras, oavsett ideologi, under rätt förhållanden och rekryteringsprocess (Boatman, 2019; 39-40). Detta såg vi inte bara hos Harrison, Meadow och Gary - (och alla andra Kai lyckades rekrytera) - utan även i hur Kai själv blev radikaliserad.

[The alt-right is] very well aware of the grievances of potential members and offer[s] them a purposeful answer by placing these feelings within a bigger extremist picture. A positive, collective identity is created by using a frame that offers a clear us versus them logic, the ideology to explain the distinction between the two, and the grievances to prove and legitimize the distinction. (Boatman, 2019; 14)

3.2 AVSLUTANDE DISKUSSION

Utifrån det material vi tagit del av har vi kunnat se att Lowensteins teorier om hur skräckfilm speglar historien (Lowenstein, 2005; 147) och forskning som visar på att film inom genren skräck i stor utsträckning speglar vår samtid (McCollum, 2019; 6-7) verkar applicerbart även på en serie som American Horror Story och då kanske i synnerhet på AHS: Cult. American Horror Story har genom sina många säsonger varit ett tydligt exempel på detta. Serien har genomgående försökt ta sig an samhällsfrågor för att kunna analysera samtiden genom den skarpare lins skräckfilm kan ge, då allt ställs på sin spets. Klassiska teman för skräckfilmsgenren används för att tydligare kunna skildra händelserna i en kontext som skapar

igenkänning genom genrens återkommande element (Neale, 1990; 47). En väv av dessa, förskräck som genre, typiska element samt historiska händelser, samhällsanalys och med en medvetenhet vad gäller representation finns bakom de analyser som AHS sedan för fram. AHS: Cult är dock utmärkande bland säsongerna då handlingen är närmre vår vardag och fokuserar än mer på det nutida samhällets största skräckmoment. Säsongen utgår ifrån den ökande rädslan som valet 2016 i USA förde med sig och den polarisering som detta skapat för att kunna spinna vidare kring hur ett skräckscenario av denna utveckling skulle kunna se ut. Under seriens gång förs tanken fram att raseri och skräck föder radikala krafter, att detta är en rädsla som är närvarande i dagens samhälle och att vissa grupper använder detta till sin fördel. Det knyter även an till teorier om hur unga, arga vita män radikaliserar inom manofären. Detta är även något den forskning vi tagit del av kan bekräfta och det finns tydliga samband för hur detta lett till att Alt-Right-rörelsen i USA har vuxit, inte minst under Trumps mandatperiod. Genom Manofären har konspirationsteoretiker från olika håll, högerextremister, trumpister, MRA och "män på glid" sammanstrålat och utvecklat en egen syn på världen. Denna utveckling kan bland annat vara en produkt av osäkerheter i identiteten hos individer, där radikala grupperingar och åsikter kan komma att stärka självbilden hos den utsatte individen och därmed verka identitetsskapande (se t.ex. Rosenberg, 2002; Connell, 1995; Boatman, 2019). Denna syn grundas i mångt och mycket på en maskulin hegemoni med förlegade tankar kring könsnormer. Dessa rörelsers synsätt, där det man *är* blir till utifrån vad man *inte är* innebär en konstant produktion av Andra vilket i sin tur är vad dessa rörelsers ideologier och värdesättningar helt grundas på – män och ickemän (Se t.ex. Simone de Beauvoirs teorier, Kimmel m.fl.). Vidare uppnås och behålls dessa dominanspraktiker genom maskulinitetsbekräftande utövanden som konstant reproduceras inom dessa rörelser (Lilly, 2016; 15-16) och som vi även får se i serien där skräckscenariot av denna världssyn lyfts fram i form av våld och terror. När Trump vann presidentvalet i USA 2016 var det med dessa krafter i ryggen (Werne, 2020, 7 september) - krafter som vuxit fram ur manofären och det som kommit att kallas Alt-right. Den syn som delas inom manofären grundar sig till stor del i en tanke om att feminismen, media, "intellektuella" och progressiva rörelser är "fienden". Dessa rörelser har rekryterat en stor mängd människor som inte känner att de har ett sammanhang vilket har inneburit att även andra grupper än vita, heterosexuella, cismän – såsom mer utsatta grupper såsom HBTQAI+personer - har tagits upp i den växande Alt-Right-rörelsen. Detta leder i sin tur till att polariseringen ökar, även mellan grupper som redan är utsatta. Samtidigt menar alltså Alt-Right rörelsen och MRA

att vita heterosexuella män är en utsatt grupp. När Trump blev vald berättigades dessa tankar, vilket ledde till en ytterligare ökad utsatthet för minoriteter i samhället.

Vi ser även att kulter genom tiderna har haft en liknande rekryteringsprocess som den Alt-Right rörelsen i USA använder sig av. Genom att anspela på skräcken för dessa kulter har AHS: Cult kunnat koppla samman dagens skräck för ett polariserat samhällsklimat med den rädsla som återfinns för konspirationer och kulter. AHS har kunnat göra detta genom att skapa två fiktiva kulter. På ena sidan den fiktiva kulturen SCUM (Society For Cutting Up Men) som grundar sig i 70-talets särartsfeminism, radikalfeminism och anspelar på den verkliga Valerie Solanas SCUM-manifest. På andra sidan den, även den fiktiva, kulturen FIT (Fear Is Truth) som karaktären Kai startar i AHS: Cult som drar sina idéer från manosfären, Alt-Right-rörelsen och olika historiska kulter som Mansonfamiljen. Dessa "kulter" eller sekter ska representera den absoluta spetsen på båda sidor av polariseringen i det amerikanska samhället under Trump-Eran. Genom detta framför AHS: Cult även tankar om att radikaliserings föder radikaliserings. Under säsongen ser vi flera exempel på att politiska motpoler, utöver SCUM och FIT som större sekter, är ett genomgående tema. Kai och hans syster Winter är till en början två motpoler men också på sätt och vis två sidor av samma mynt. Likaså övergår serien senare till att ställa Ally och Kai mot varandra som representanter för liberala värderingar och Alt-Right rörelsen. De sistnämnda verkar i många fall även representera Hillary och Trump under valet 2016. Serien binds ihop genom att dessa krafter möts och på ett mer spetsat sätt får göra upp om hur valets utgång borde ha varit. Den liberala, intersektionella och mer inkluderande feminismen "vinner" i slutet av säsongen, men samtidigt öppnas en dörr mot att det eventuellt skapar nya motsättningar. Detta är typiskt för skräckfilmgenren där slutet nästan aldrig är lyckligt (Wood, 2001; 28). Detta demonstreras för tittarna genom att vi ser en risk för att Ally ändå dragits mot den extrema version av radikalfeminism som presenteras i serien och som SCUM-kulturen i AHS: Cult representerar. Slutet är på så vis öppet för tolkning. Vad som är klart är att serien behandlar polariseringen i samhället som ett problem, att det ligger till grund för radikaliserings och en växande Alt-Right rörelse som inneburit en backlash för feminismen. Samtidigt antyds att det finns starka krafter för jämlikhet. AHS har även, trots att hela säsongen arbetat med teman som högerextremism, lyckats hålla en hög representation av HBTQIA+ personer i både rollista och handling. De har dessutom gjort detta utan att göra det till en "poäng" vilket är en positiv utveckling för HBTQIA+ rörelsen i stort (Moore, 2019; 67). Att de gjort detta inom genren

skräckfilm är en radikal utveckling från hur skräck tidigare sett ut och ett bevis för att “woke horror” (Peterson, 2018; 19) är en subgenre som är under utveckling.

Med dessa analyser av hur skrällen framställs i AHS: Cult och hur detta resonerar med vår verklighet vill vi avsluta med ett citat av karaktären Ivy som vi tycker är tematypiskt för skrällen för den skräck som liberala krafter i USA uttryckte efter presidentvalet 2016:

‘- How did this Handmaid shit even happen?’

3.3. EVENTUELL VIDARE FORSKNING

Alla projekt når en gräns. I och med vår enorma mängd material bestående av både säsongen i sig och en stor mängd litteratur kring ämnet finns det givetvis mycket vi hade velat undersöka närmare, men som med hänvisning till tid, utrymme och avgränsningar i förhållande till våra frågeställningar, inte är möjligt att undersöka i denna uppsats. En sådan sak som vi gärna skulle se vidare forskning på är hur en djupare analys kring maskulinitet skulle kunna nås genom en andra teorier. Toxisk maskulinitet är ett begrepp som av vissa forskare ifrågasätts och maskulin hegemoni är ett brett begrepp, vilket vi försökt ha i åtanke vid användandet av dessa begrepp. Vi har trots detta valt att utgå från de angivna begreppen men hade, med mer tid, kunnat ta del av en större mängd forskning kring alla de ämnen vi behandlar i uppsatsen. Detta hade i förlängningen kunnat fördjupa analyserna än mer. Därmed ser vi nyttan i att vidare forskning fortsatt studerar hur ett samhälles rädslor reflekteras i vad det skapar, detta då vi efter vår analys av AHS:Cult tycker oss ha lärt mycket om vår samtid.

4. KÄLLOR, MATERIAL OCH LITTERATURLISTA

4.1 OTRYCKTA KÄLLOR

- BBC. (2016). *Who, What, Why: Did Donald Trump use the word 'bigly'?*. Hämtad 2021-06-14 från <https://www.bbc.com/news/magazine-37483869>
- BBC. (2020). *Black Lives Matter: From social media post to global movement*. Hämtad 2021-06-14 från <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-53273381>
- Bergoffen, Debra and Megan Burke, "Simone de Beauvoir", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Summer 2020 Edition), Edward N. Zalta (ed.). Hämtad från <https://plato.stanford.edu/archives/sum2020/entries/beauvoir/>
- CNN [CNN]. (2016, 29 april). Watch Obama dig into Trump at the 2011 White House Corres... [Videofil]. Hämtad 2021-06-14 från <https://www.youtube.com/watch?v=HHckZCxdRkA>
- FOI Totalförsvarets forskningsinstitut. (2020). *Hope, Cope, Rope*. Hämtad från FOI: <https://www.foi.se/rapportsammanfattning?reportNo=FOI%20Memo%207040>
- History Story. (2019). *Andy Warhol Was Shot By Valerie Solanas. It Killed Him 19 Years Later*. Hämtad 2021-06-14 från <https://www.history.com/news/andy-warhol-shot-valerie-solanas-the-factory>
- Lowenstein, Adam. (2011). Spectacle horror and Hostel: Why 'torture porn' does not exist. *The Critical Quarterly*, 53(1), 42-60.
Hämtad från <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1111/j.1467-8705.2011.01976.x>
- NBC News. (2021) *Joe Biden releases medical assessment, described as 'healthy, vigorous'*. Hämtad 2021-06-14 från <https://www.nbcnews.com/politics/meet-the-press/blog/meet-press-blog-latest-news-analysis-data-driving-political-discussion-n988541/ncrd1103436>
- Peterson, Dana. (2018). *The Fear of the Known: Horror Media and the Use of Fear to Maintain Power*. Hämtad från <https://www-proquest-com.ezproxy.ub.gu.se/dissertations-theses/fear-known-horror-media-use-maintain-power/docview/2056852843/se-2?accountid=11162>
- The Conversation. (2016). *Clinton finds her voice – but the sexism that greets women's speech endures*. Hämtad 2021-06-14 från <https://theconversation.com/clinton-finds-her-voice-but-the-sexism-that-greets-womens-speech-endures-63148>

The New York Times. (2016). *Transcript: Donald Trump's Taped Comments About Women*.

Hämtad 2021-06-14 från <https://www.nytimes.com/2016/10/08/us/donald-trump-tape-transcript.html>

The Texas Chainsaw Massacre [The Texas Chainsaw Massacre]. (2020, 8 maj). The Texas Chain Saw Massacre (1974) - The Chainsaw Dance (4k) [Videofil].

Hämtad 2021-06-14 från <https://www.youtube.com/watch?v=QxRigGcXrrI>

Vetenskapsrådet. (2017). *God forskningssed*. Hämtad från Vetenskapsrådet:

<https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2017-08-29-god-forskningssed.html>

Washington Post. (2014). *Inside the 'manosphere' that inspired Santa Barbara shooter Elliot*

Rodger. Hämtad 2021-06-14 från <https://www.washingtonpost.com/news/the-intersect/wp/2014/05/27/inside-the-manosphere-that-inspired-santa-barbara-shooter-elliott-rodger/>

Werne, Kent. (Producent). (2020, 27 oktober). *Bonusavsnitt: QAnon - Leder Trump kampen mot mäktiga djävulsdyrkande pedofiler?* [Podcast]. Hämtad från

<https://podme.com/se/sanning-eller-konspiration/397452>

Werne, Kent. (Producent). (2020, 7 september). *Sanning eller konspiration? "Trump - Världens mäktigaste konspirations teoretiker"* [Podcast]. Hämtad från

<https://podme.com/se/sanning-eller-konspiration/367211>

Werne, Kent. (Producent). (2021, 10 maj). *Sanning eller konspiration? I huvudet på en konspirationsteoretiker* [Podcast]. Hämtad från Hämtad från:

<https://podme.com/se/sanning-eller-konspiration/455219>

Werne, Kent. (Producent). (2021, 30 maj). *Sanning eller konspiration? "The Great reset - elitens agenda för en ny världsordning?"* [Podcast]. Hämtad från Hämtad från:

<https://podme.com/se/sanning-eller-konspiration/461823>

Werne, Kent. (Producent). (u.å.). *Sanning eller konspiration?* [Podcast]. Hämtad från

<https://podme.com/se/sanning-eller-konspiration>

Woods, C. (2019-5-21). *Hating Valerie Solanas (And Loving Violent Men)*. *Full Stop*.

Hämtad [2021-05-23] från <https://www.full-stop.net/2019/05/21/features/chavisa-woods/solanas/>

4.2 TRYCKTA KÄLLOR

- Ayoub, P. M, & Garretson, J. (2017). Getting the Message Out: Media Context and Global Changes in Attitudes Toward Homosexuality. *Comparative Political Studies*, 50(8), 1055-1085.
- Beauvoir, S.D. (1997). *The second sex*. London: Vintage.
- Boatman, E. (2019). ‘‘The Kids Are Alt-Right: How Media and the Law Enable White Supremacist Groups to Recruit and Radicalize Emotionally Vulnerable Individuals’’. *Law Journal for Social Justice Sandra Day O’Connor College of Law Arizona State University*, 12(1), 2-62. DOI: <https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3404616>
- Clover, C. (2015). *Men, Women, and Chain Saws: Gender in the Modern Horror Film - Updated Edition* (Updated edition with a New preface by the author. ed., Princeton Classics ; 15). Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Connell, R. (1995). *Maskuliniteter*. Göteborg: Daidalos.
- Connell, R. (2009). *Om Genus* (2 uppl.). Göteborg: Daidalos.
- Falomir-Pichastor, J.M., Berent, J. & Anderson, J. (2019). Perceived Men’s Feminization and Attitudes Toward Homosexuality: Heterosexual Men’s Reactions to the Decline of the Anti-Femininity Norm of Masculinity. *Sex Roles* 81, 208–222
- Garpvall, J. (2017). "I’m tired of being sh-t on for being white”: Collective identity construction in the Alt-Right movement. *Swedish Defence University*. Master’s thesis in Political Science
- Geller, T. L. (2019). Shilling Pennywise. I McCollum, V. (Red.), *Make America Hate Again: Trump-Era Horror and the Politics of Fear* (s. 32-53). (1st ed.). Routledge. DOI: [10.4324/9781351016513](https://doi.org/10.4324/9781351016513)
- Ging, D. (2017). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638-657. DOI: [10.1177/1097184X17706401](https://doi.org/10.1177/1097184X17706401)
- Hunter, K. Jouenne, E. (2021) ‘‘All Women Belong in the Kitchen, and Other Dangerous Tropes Online Misogyny as a National Security Threat’’. *Journal of Advanced Military Studies*. 12(1), 57-85. DOI: [10.21140/mcu.20211201003](https://doi.org/10.21140/mcu.20211201003)
- Jawara, A. Stiernstedt, E. (2012). ‘‘Vad är en man? - En kvalitativ studie om hur unga män kan konstruera maskulinitet’’. Stockholms Universitet.
- Kimmel, M.S. (2013). *Angry white men: American masculinity at the end of an era*. New York: Nation Books.

- Lilly, M. (2016). *The World is Not a Safe Place for Men: The Representational Politics of the Manosphere*. Faculty of Social Sciences, University of Ottawa.
DOI: 10.20381/ruor-5184
- Lowenstein, A. (2005). *Shocking Representation Historical Trauma, National Cinema, and the Modern Horror Film* (Film and Culture Series). New York: Columbia University Press.
- Neale, S. (1990). Questions of Genre. *Screen* (London), 31(1), 45-66.
DOI: [10.1093/screen/31.1.45](https://doi.org/10.1093/screen/31.1.45)
- MacDonald, F. (2020). *Turbulent Times, Transformational Possibilities? : Gender and Politics Today and Tomorrow* [Elektronisk]. Kapitel 17: "The "Alt" Right, Toxic Masculinity and Violence". University of Toronto Press.
- Marwick, A. E. & Caplan, R. (2018). "Drinking male tears: language, the manosphere, and networked harassment." *Feminist Media Studies*, 18(4), 543-559, DOI: [10.1080/14680777.2018.1450568](https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1450568)
- McCullum, V. (2019). Introduction. I McCullum, V. (Red.), *Make America Hate Again: Trump-Era Horror and the Politics of Fear* (s. 1-15). (1st ed.). Routledge.
DOI: [10.4324/9781351016513](https://doi.org/10.4324/9781351016513)
- Mirrlees, T. (2018). "The Alt-right's Discourse on "Cultural Marxism": A Political Instrument of Intersectional Hate". *Atlantis: Studies in Gender, Culture and Social Justice*. 39(1), 49-69.
- Moore, M. (2019). An end to monstrosity. I McCullum, V. (Red.), *Make America Hate Again: Trump-Era Horror and the Politics of Fear* (s. 67-80). (1st ed.). Routledge.
DOI: [10.4324/9781351016513](https://doi.org/10.4324/9781351016513)
- Pascoe, C.J. (2017). Who is a Real Man? The Gender of Trumpism. *Masculinities and Social Change*, 6(2), 119-141. DOI: [10.17583/MCS.2017.2745](https://doi.org/10.17583/MCS.2017.2745)
- Poole, S. (2019). "Let's put a smile on that face". I McCullum, V. (Red.), *Make America Hate Again: Trump-Era Horror and the Politics of Fear* (s. 19-31). (1st ed.). Routledge. DOI: [10.4324/9781351016513](https://doi.org/10.4324/9781351016513)
- Rosenberg, T. (2002). *Queerfeministisk agenda*. Stockholm: Atlas.
- Rothermel, A. (2020). "The Other Side": Assessing the Polarization of Gender Knowledge Through a Feminist Analysis of the Affective-Discursive in Anti-Feminist Online Communities. *Social Politics*, 27(4), 718-741. DOI: [10.1093/sp/jxaa024](https://doi.org/10.1093/sp/jxaa024)

- Stănescu, V. (2018) 'White Power Milk': Milk, Dietary Racism, and the 'Alt-Right', *Animal Studies Journal*, 7(2), 103-128. DOI: 10.14453/asj.
- Stavro, E. (2007). Rethinking Identity and Coalitional Politics, Insights from Simone de Beauvoir. *Canadian Journal of Political Science*, 40(2), 439-463.
DOI:10.1017/S0008423907070072
- Third, A. (2006). "Shooting from the hip": Valerie Solanas, SCUM and the apocalyptic politics of radical feminism. *Hecate*, 32(2), 104–132.
DOI: 10.3316/ielapa.200702770
- Wood, R. (2001). The American Nightmare. I Jancovich, M., *Horror, The Film Reader* (1st ed.) (s. 25-32). Routledge. DOI: 4324/9780203204849

4.3 FILMER, TV-SERIER OCH LITTERATUR SOM REFERERAS

- Amirpour, Ana Lily (Författare/Regissör). (2014). *A girl walks home alone at night* [Film].
USA: Logan Pictures & SpectreVision.
- Benioff, David & Weiss, D.B. (Skapare). (2011-2019). *Game of Thrones* [TV-Serie].
USA: HBO Entertainment.
- Craven, Wes (Författare/Regissör). (1972). *Last House on the Left* [Film]. USA: Sean S. Cunningham Films, The Night Company & Lobster Enterprises.
- Falchuk, Brad & Murphy, Ryan (Skapare). (2017). *American Horror Story, Season 7: Cult* [TV-Serie]. USA: FX Networks.
- Henkel, Kim & Hooper, Tobe (Författare), & Hooper, Tobe (Regissör). (1976). *The Texas Chainsaw Massacre* [Film]. USA: Vortex.
- Kent, Jennifer (Författare/Regissör). (2014). *The Babadook* [Film]. Australia: Screen Australia & Causeway Films.
- Peele, Jordan (Författare/Regissör). (2017). *Get Out!* [Film]. USA: Blumhouse Productions, QC Entertainment & Monkeypaw Productions.
- Roth, Eli (Författare/Regissör). (2005). *Hostel* [Film]. USA: Next Entertainment & Raw Nerve.
- Shelley, Mary. (2012). *Frankenstein, or, The modern Prometheus*. Luton: Andrews UK.
- Stoker, Bram. (1897). *Dracula*. United States: Modern Library, 1983, c1897.
- Tally, Ted (Författare), & Demme, Jonathan (Regissör). (1991). *Silence of the lambs* [Film].
USA: Strong Heart Productions.

Wachowski, Lana & Wachowski, Lilly (Författare/Regissör). (1999). *The Matrix* [Film].

USA: Warner Bros.

Wan, James & Whannell, Leigh (Författare), & Wan, James (Regissör). (2004). *Saw* [Film].

USA: Twisted Pictures.

4.4 BILAGOR

4.4.1. BILAGA: KARAKTÄRER SOM OMNÄMNS

Huvudpersoner och ofta återkommande karaktärer:

- **Allyson Mayfair-Richards, kallas även Ally (Sarah Paulson)**
En av seriens huvudpersoner som vi följer genomgående. Ally är gift med Ivy och mamma till Oz. Hon är även granne med Harrison och Meadow Wilton. Äger en restaurang tillsammans med sin fru Ivy.
- **Bebe Babbitt (Frances Conroy)**
Medlem i den fiktiva kulten SCUM och under senare år den enda medlemmen. Var under 70-talet tillsammans med den fiktiva versionen av Valerie Solanas.
- **Beverly Hope, kallas även Bev (Adina Porter)**
Reporter och medlem i Kai's kult, FIT. Senare övergår Bev till den fiktiva kulten SCUM.
- **Detective Jack Samuels (Colton Haynes)**
Korrupt polis och medlem i Kai's kult FIT. Har ett slags förhållande med Harrison.
- **Doctor Rudy Vincent (Cheyenne Jackson)**
Kai och Winter's bror. Även Ally's psykolog.
- **Gary Longstreet (Chaz Bono)**
Trump supporter som äger en matvarubutik och som tidigt rekryteras till Kai's kult FIT.
- **Harrison Wilton (Billy Eichner)**
Medlem i Kai's kult FIT. Har ett uttalat skenäktenskap med Meadow. Är granne med Ally, Ivy och Oz. Arbetar som PT på ett gym.
- **Ivy Mayfair-Richards (Alison Pill)**

Medlem i Kai's kult FIT och senare även i den fiktiva kulten SCUM. Gift med Ally. Tillsammans har de en son, Oz. Ivy har även ett förhållande med Winter. Tillsammans med sin fru, Ally, äger hon en restaurang där hon ansvarar för maten.

- **Kai Anderson (Evan Peters)**

En av säsongens huvudpersoner som vi följer genomgående. Ledaren för kulten som kommer att kallas FIT. Bror till Winter och Vincent.

- **Meadow Wilton (Leslie Grossman)**

Medlem i kulten FIT som senare tar sitt eget liv för ledaren Kai. Gift med Harrison, ett uttalat skenäktenskap. Granne med Ivy, Ally och Oz.

- **Winter Anderson (Billie Lourd)**

Kai och Vincents syster. Medlem i Kai's kult FIT och senare även delvis i den fiktiva kulten SCUM. Har ett förhållande med Ivy. Är även anställd som barnvakt till Ivy och Ally's son, Oz. Innan presidentvalet 2016 var Winter kampanjarbetare för Hillary Clinton.

Andra karaktärer som omnämns:

- **Andy Warhol (Evan Peters)**

En fiktiv version av den verkliga Andy Warhol som var en konstnär under 1900-talet.

- **Ozymandias Mayfair-Richards, kallas även Oz (Cooper Dodson)**

Ally och Ivy's son. Winter är Oz's barnvakt.

- **Riley (Sarah Yarkin)**

Winter's vän som även hon var kampanjarbetare för Hillary Clinton innan presidentvalet 2016.

- **Sally Keffler (Mare Winningham)**

En liberal kvinna från en politiskt engagerad familj. Ställer upp som kandidat mot Kai i det lokala valet till stadsfullmäktige.

- **Valerie Solanas (Lena Dunham)**

En fiktiv version av Valerie Solanas som var en feministisk ikon under 70-talet.